

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (andra avdelningen)

den 16 mars 2016*

”Statligt stöd — Punktskatter — Partiell avskrivning av en skatteskuld inom ramen för ett ackord — Beslut i vilket stödet förklaras vara oförenligt med den inre marknaden och enligt vilket stödet ska återbetalas — Rätten till försvar — De berörda parternas processuella rättigheter — Kriteriet privat borgenär — Bevisbörda”

I mål T-103/14,

Frucona Košice a.s., Košice (Slovakien), företrätt av K. Lasok, QC, B. Hartnett, barrister, O. Geiss, avocat, och J. Holmes, barrister,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, företrädd av L. Armati, P.-J. Loewenthal och K. Walkerová, samtliga i egenskap av ombud,

svarande,

angående en begäran om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2014/342/EU av den 16 oktober 2013 om det statliga stöd SA.18211 (C 25/05) (f. d. NN 21/05) som Slovakien har genomfört till förmån för Frucona Košice a.s. (EUT L 176, s. 38),

meddelar

TRIBUNALEN (andra avdelningen),

sammansatt av ordföranden M. E. Martins Ribeiro samt domarna S. Gervasoni och L. Madise (referent),

justitiesekreterare: handläggaren C. Heeren,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 8 september 2015,

följande

* Rättegångsspråk: engelska.

Dom

Bakgrund till tvisten

Utveckling av sökandebolagets situation och ackordsförfarandet

- 1 Sökandebolaget, Frucona Košice a.s., är ett bolag bildat enligt slovakisk rätt som bland annat ägnade sig åt att framställa alkoholhaltiga drycker och spritdrycker.
- 2 Mellan november 2002 och november 2003 beviljades sökandebolaget flera gånger uppskov med betalning av skatteskulder motsvarande de punktskatter som hade förfallit till betalning. Dessa uppskov beviljades efter det att finansiella säkerheter ställts till förmån för den lokala skattemyndighet som bolaget tillhörde, nämligen skattekontoret Košice IV (nedan kallat det lokala skattekontoret).
- 3 Den 25 februari 2004 kunde sökandebolaget, på grund av de ekonomiska svårigheter som det befann sig i, inte betala de punktskatter som förfallit till betalning i januari 2004. Till följd av en lagändring som hade skett den 1 januari 2004, kunde sökandebolaget inte längre beviljas uppskov med betalningen av dessa punktskatter.
- 4 Sökandebolagets tillstånd att framställa och handha alkohol och spritdrycker drogs därför in. Sedan dess säljer bolaget, under märket Frucona, spritdrycker som köpts in från O.H., ett företag som i enlighet med ett avtal med sökandebolaget tillverkade dessa enligt licens i sökandebolagets spritdrycksfabriker.
- 5 Sökandebolaget var också skuldsatt i den mening som avses i zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní (konkurs- och ackordslagen nr 328/1991).
- 6 Den 8 mars 2004 ansökte sökandebolaget vid Krajský súd v Košiciach (Regionala domstolen i Košice, Slovakien) om att ett ackordsförfarande skulle inledas, enligt vilket sökandebolaget skulle betala sina borgenärer 35 procent av det totala skuldbeloppet (nedan kallat ackordsförslaget). Sökandebolagets totala skuldbelopp uppgick till cirka 644,6 miljoner SKK, varav cirka 640,8 miljoner SKK utgjorde skatteskulder.
- 7 Genom beslut av den 29 april 2004 godkände Krajský súd v Košiciach (Regionala domstolen i Košice) inledandet av ackordsförfarandet.
- 8 Vid ett ackordssammanträde den 9 juli 2004 godtog sökandebolagets borgenärer, inklusive det lokala skattekontoret, ackordsförslaget. Vid detta ackordsförfarande var skattekontoret en förmånsberättigad borgenär eftersom säkerhet ställts för vissa av dess fordringar i samband med sökandebolagets uppskov med betalning av punktskatterna (se punkt 2 ovan).
- 9 Sökandebolaget har angett att det, före den 9 juli 2014, gav in en revisionsrapport, upprättad av ett oberoende revisionsföretag (nedan kallad E-rapporten), till det lokala skattekontoret för att detta skulle kunna utvärdera fördelarna med ackord respektive konkurs.
- 10 Den 21 juni 2004 gjorde de slovakiska skattemyndigheterna en inspektion på plats i sökandebolagets lokaler. Vid denna kontroll fastställdes detta bolags ekonomiska situation den 17 juni 2004.
- 11 Ackordet fastställdes den 14 juli 2004 genom beslut av Krajský súd v Košiciach. Enligt detta skulle den slovakiska skattemyndighetens fordran betalas till 35 %, det vill säga med ett belopp på cirka 224,3 miljoner SKK.

- 12 I skrivelse av den 20 oktober 2004 uppgav det lokala skattekontoret bland annat för sökandebolaget att villkoren i ackordsuppgörelsen, enligt vilka en del av skatteskulden inte skulle betalas, utgjorde ett indirekt statligt stöd som måste godkännas av Europeiska gemenskapernas kommission.
- 13 Den 17 december 2004 betalade sökandebolaget 224,3 miljoner SKK, motsvarande 35 procent av bolagets totala skatteskuld, till det lokala skattekontoret. I beslut av den 30 december 2004 förklarade Krajský súd v Košiciach (Regionala domstolen i Košice) att ackordsförfarandet var avslutat. Den 18 augusti 2006 reducerade Krajský súd v Košiciach (Regionala domstolen i Košice) skulden till den lokala skattemyndigheten till 224,1 miljoner SKK.

Det administrativa förfarandet

- 14 Genom skrivelse av den 15 oktober 2004 ingavs ett klagomål till kommissionen angående ett påstått olagligt stöd till förmån för sökandebolaget.
- 15 På kommissionens begäran om uppgifter uppgav Republiken Slovakien, i skrivelse av den 4 januari 2005, att sökandebolaget eventuellt mottagit ett olagligt stöd. Republiken Slovakien hemställde om att kommissionen skulle godkänna detta stöd såsom undsättningsstöd till ett företag i ekonomiska svårigheter.
- 16 Efter att ha mottagit kompletterande upplysningar underrättade kommissionen, genom skrivelse av den 5 juli 2005, Republiken Slovakien om sitt beslut att inleda ett formellt granskningsförfarande enligt artikel 88.2 EG avseende nämnda stöd. Beslutet offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* (EUT C 233, 2005, s. 47).
- 17 Republiken Slovakien ingav sina synpunkter på stödet till kommissionen i skrivelse av den 10 oktober 2005. I skrivelse av den 24 oktober 2005 ingav även sökandebolaget sina synpunkter på det aktuella stödet till kommissionen. Dessa vidarebefordrades till Republiken Slovakien, för att göra det möjligt för denna att reagera på dem, vilken den gjorde i skrivelse den 16 december 2005.

Det ursprungliga beslutet

- 18 Den 7 juni 2006 antog kommissionen beslut 2007/254/EG om det statliga stöd C 25/2005 (ex NN 21/2005) som Slovakien har genomfört till förmån för Frucona Košice a.s. (EGT L 212, 2007, s. 14) (nedan kallat det ursprungliga beslutet). I artikel 1 i artikeldelen i detta beslut föreskrevs att det statliga stöd som Slovakien genomfört till förmån för sökandebolaget, uppgående till ett belopp av 416 515 990 SKK, var oförenligt med den gemensamma marknaden. I dess artikel 2 förordnades att stödet skulle återkrävas.

Förfaranden vid tribunalen och domstolen

- 19 Den 12 januari 2007 väckte sökandebolaget talan om ogiltigförklaring av det ursprungliga beslutet vid tribunalen.
- 20 Genom dom av den 7 december 2010, Frucona Košice/kommissionen (T-11/07, REU, EU:T:2010:498), ogillade tribunalen denna talan såsom ogrundad.
- 21 Efter ett överklagande som ingetts av sökandebolaget med stöd av artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, upphävde domstolen, genom dom av den 24 januari 2013, Frucona Košice/kommissionen (C-73/11 P, REU, EU:C:2013:32), domen Frucona Košice/kommissionen, punkt 20 ovan (EU:T:2010:498). Domstolen fann, inom ramen för bedömningen i sak av målet i första instans, att kommissionen hade gjort en uppenbart oriktig bedömning när den underlät att i samband

med sin bedömning av kriteriet privat borgenär beakta tidsåtgången för ett konkursförfarande och att kommissionen, i den mån den skulle kunna anses ha tagit hänsyn till denna omständighet, inte tillräckligt hade motiverat sitt beslut. Slutligen återförvisade domstolen målet till tribunalen för handläggning i den del det avsåg de grunder som inte omfattades av tribunalens prövning.

- 22 Till följd av domen Frucona Košice/kommissionen, punkt 21 ovan (EU:C:2013:32), och i syfte att åtgärda de brister som domstolen hade visat, antog kommissionen, den 16 oktober 2013, beslut 2014/342/EU om det statliga stöd SA.18211 (C 25/05) (f. d. NN 21/05) som Slovakien har genomfört till förmån för Frucona Košice a. s. (EUT L 176, s. 38) (nedan kallat det angripna beslutet), i vars artikel 1 det anges att det ursprungliga beslutet ”ska upphävas”.
- 23 Därefter konstaterade tribunalen, i beslut av den 21 mars 2014, Frucona Košice/kommissionen (T-11/07 RENV, EU:T:2014:173), vid vilken talan väckts med stöd av artikel 117 i dess rättegångsregler av den 2 maj 1991 genom dom Frucona Košice/kommissionen, punkt 21 ovan (EU:C:2013:32), att det saknades anledning att döma i saken avseende ogiltigförklaring av det ursprungliga beslutet.

Det angripna beslutet

- 24 Som anges ovan i punkt 22, antog kommissionen det angripna beslutet, som ersatte det ursprungliga beslutet, i syfte att rätta till de brister som fanns i detta, såsom de konstaterats i domen Frucona Košice/kommissionen, punkt 21 ovan (EU:C:2013:32) (skäl 10 i det angripna beslutet).
- 25 I det angripna beslutet konstaterade kommissionen bland annat att det måste undersökas om skattekontoret, genom att godta ackordsförslaget och följaktligen en avskrivning av 65 procent av dess fordring, hade betett sig mot sökandebolaget som en privat borgenär i en marknadsekonomi skulle ha gjort. Kommissionen preciserade i detta avseende att denna myndighets ställning som borgenär i förhållande till sökandebolaget var ovanligt stark, eftersom denna myndighet hade en gynnsammare rättslig och ekonomisk ställning än sökandebolagets privata borgenärer. Skattemyndigheten innehade mer än 99 % av alla registrerade fordringar och var en borgenär med förmånsrätt. När som helst under konkurrensförfarandet kunde därför dess fordringar tillgodoses med intäkterna från en försäljning av tillgångarna med förmånsrätt (skäl 80 i det angripna beslutet).
- 26 Beträffande kriteriet privat borgenär påpekade kommissionen, för det första, att huruvida det kunde tillämpas berodde på om den berörda medlemsstaten beviljat företaget en ekonomisk fördel på annat sätt än som offentlig myndighet och att om medlemsstaten under det administrativa förfarandet åberopar nämnda kriterium, måste den i tveksamma fall på ett entydigt sätt, med objektiva och verifierbara bevis, styrka att den vidtagna åtgärden följer av dess ställning som privat marknadsaktör. Kommissionen hänvisade i detta hänseende till domen av den 5 juni 2012, kommissionen/EDF (C-124/10 P, REU, EU:C:2012:318, punkterna 81–85) (skäl 82 i det angripna beslutet).
- 27 Kommissionen angav följande i skäl 83 i det angripna beslutet:
- ”Kort uttryckt menar Slovakien att åtgärden innebär statligt stöd. Slovakien medger att man under uppgörelsen inte ens beaktade frågan om statligt stöd utan hävdade att den omtvistade åtgärden skulle betraktas som undsättningsstöd. Det förefaller därför som den anförda rättspraxis villkor här inte uppfyllts, på så sätt att den omtvistade åtgärden utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 ... [FEUF]”.
- 28 För det andra kontrollerade kommissionen, efter att i skäl 84 i det angripna beslutet ha påpekat att ”[h]är [hade sökandebolaget hävdat] att åtgärden inte inneb[ar] stöd, och la[gt] fram nämnda handlingar, framför allt de två revisorsrapporterna”, huruvida Republiken Slovakien, i förhållande till sökandebolaget, hade betett sig som en privat borgenär.

- 29 I detta hänseende gjorde kommissionen för det första, beträffande de bevis som sökandebolaget hade ingett, en jämförelse av ackordsförfarandet med ett konkursförfarande (skälen 88–119 i det angripna beslutet), för det andra en jämförelse av ackordsförfarandet med skatteindrivning (skälen 120–127 i det angripna beslutet) och för det tredje en prövning av den ytterligare bevisning som de slovakiska myndigheterna och sökandebolaget hade ingett (skälen 128–138 i det angripna beslutet). I huvudsak ansåg kommissionen att såväl konkursförfarandet som skatteindrivningsförfarandet, enligt det lokala skattekontorets uppfattning, var mer förmånliga alternativ än ackordsförslaget (skälen 119, 124 och 127 i det angripna beslutet).
- 30 Kommissionen drog i skäl 139 i det angripna beslutet slutsatsen att kriteriet om en privat borgenär inte hade uppfyllts och att staten hade gett stödmottagaren en fördel som denne inte kunnat erhålla på marknadsvillkor. I skäl 140 i nämnda beslut drog kommissionen slutsatsen att den av det lokala skattekontoret godkända skuldavskrivningen vid ackordet utgjorde statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF. Slutligen drog kommissionen, i skäl 182 i samma beslut, slutsatsen att detta statliga stöd inte var förenligt med den inre marknaden.
- 31 Artikeldelen i det angripna beslutet omfattar fem artiklar.
- 32 I artikel 1 i det angripna beslutet föreskrivs att "[det ursprungliga beslutet] ska upphävas" (se punkt 22 ovan).
- 33 Enligt artikel 2 i det angripna beslutet är det statliga stöd som Slovakien genomfört till förmån för sökandebolaget, uppgående till ett belopp av 416 515 990 SKK, oförenligt med den inre marknaden.
- 34 I artikel 3 i det angripna beslutet förpliktar kommissionen Republiken Slovakien att återkräva det stöd som sökandebolaget olagligen beviljats, jämte dröjsmålsränta.
- 35 Enligt artikel 4 i det angripna beslutet ska Republiken Slovakien inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits för att följa beslutet.
- 36 Enligt artikel 5 i det angripna beslutet riktar det sig till republiken Slovakien.
- 37 Sökandebolaget mottog ett exemplar av det angripna beslutet, från de slovakiska myndigheterna, den 24 oktober 2013.
- 38 Beslutet offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* den 14 juni 2014.

Förfarandet och parternas yrkanden

- 39 Sökandebolaget har väckt förevarande talan genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 17 februari 2014.
- 40 Sökandebolaget har, genom en separat inlägga som inkom till tribunalens kansli den 18 februari 2014, ingett en begäran om interimistiska åtgärder i huvudsak avseende uppskov med verkställigheten av artikel 3.1 och 3.2 samt artikel 4 i det angripna beslutet. Tribunalens ordförande avlog ansökan i beslut av den 6 maj 2014 och fastställde att frågan om rättegångskostnader skulle anstå.
- 41 Sökandebolaget ingav, genom en separat inlägga sin inkom till tribunalens kansli den 28 juli 2014, en ny begäran om interimistiska åtgärder i huvudsak avseende uppskov med verkställigheten av artikel 3.1 och 3.2 samt artikel 4 i det angripna beslutet. Tribunalens ordförande avlog ansökan i beslut av den 18 september 2014 och fastställde att frågan om rättegångskostnader skulle anstå.

- 42 Med ledning av referentens rapport beslutade tribunalen (andra avdelningen) att inleda det muntliga förfarandet och ålade som en åtgärd för processledning enligt artikel 64 i rättegångsreglerna av den 2 maj 1991 sökandebolaget att lägga fram vissa handlingar och ställde en fråga till kommissionen som den förelade kommissionen att svara skriftligen på. Parterna efterkom respektive anmodan inom den föreskrivna fristen.
- 43 Parterna utvecklade sin talan och svarade på tribunalens frågor vid förhandlingen den 8 september 2015.
- 44 Sökandebolaget har yrkat att tribunalen ska
- ogiltigförklara det angripna beslutet, och
 - förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.
- 45 Kommissionen har yrkat att tribunalen ska
- ogilla talan, och
 - förplikta sökandebolaget att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

- 46 Till stöd för sin talan har sökandebolaget åberopat fyra grunder. Dessa avser i huvudsak, såvitt avser *den första*, åsidosättande av rätten till försvar, beträffande *den andra*, att skäl 83 i det angripna beslutet är behäftat med fel, *den tredje*, att kommissionen gjorde en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna och en felaktig rättstillämpning när den drog slutsatsen att konkursförfarandet var mer fördelaktigt än ackordsförfarandet och, när det gäller *den fjärde*, att kommissionen gjorde en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna och en felaktig rättstillämpning när den drog slutsatsen att skatteindrivningsförfarandet var mer fördelaktigt än ackordsförfarandet.

Den första grunden: åsidosättande av rätten till försvar

- 47 Sökandebolaget har, inom ramen för den första grunden, i huvudsak klandrat kommissionen för att ha åsidosatt rätten till försvar för detta bolag och för Republiken Slovakien. Sökandebolaget har bland annat gjort gällande att kommissionen borde ha hört sökandebolaget avseende vissa handlingar i målet till följd av domen Frucona Košice/kommissionen, punkt 21 ovan (EU:C:2013:32), och vissa delar av den domen, samt borde ha hört de berörda parterna och Republiken Slovakien avseende de rättsliga bedömningar och överväganden som angavs i det angripna beslutet. I repliken har klagandebolaget tillagt att denna grund ska förstås i vidare betydelse så att den avser ett åsidosättande av väsentliga formföreskrifter, som domstolen skulle pröva *ex officio*, eftersom kommissionen, vid antagandet av det angripna beslutet, vägrade att ta emot alla relevanta upplysningar och, som den erkände i svarsinlagan, begränsade sig till enbart de upplysningar som den förfogade över vid antagandet av det ursprungliga beslutet.
- 48 Kommissionen har bestritt samtliga argument.
- 49 Sökandebolagets påståenden om åsidosättande av rätten till försvar och åsidosättande av väsentliga föreskrifter ska prövas i turordning.
- 50 Sökandebolaget har i första hand gjort gällande att dess rätt till försvar har åsidosatts.

- 51 Enligt fast rättspraxis utgör iakttagandet av rätten till försvar i alla förfaranden som inleds mot en person och som kan leda till en rättsakt som går denna person emot en grundläggande unionsrättslig princip som ska säkerställas även i avsaknad av reglering av förfarandet. Denna princip förutsätter att den berörda personen haft tillfälle att från det administrativa stadiet av förfarandet på ett meningsfullt sätt ge sin uppfattning till känna beträffande riktigheten och relevansen i de fakta, anmärkningar och omständigheter som kommissionen åberopat (dom av den 10 juli 1986, Belgien/kommissionen, 234/84, REG, EU:C:1986:302, punkt 27, dom av den 9 juli 2008, Alitalia/kommissionen, T-301/01, REG, EU:T:2008:262, punkt 169, dom av den 15 december 2009, EDF/kommissionen, T-156/04, REU, EU:T:2009:505, punkt 101, och dom av den 12 maj 2011, Région Nord-Pas-de-Calais och Communauté d'Agglomération du Douaisis/kommissionen, T-267/08 och T-279/08, REU, EU:T:2011:209, punkt 70).
- 52 Det administrativa förfarandet i fråga om statligt stöd inleds emellertid endast gentemot den berörda medlemsstaten. De stödmottagande företagen betraktas endast som "berörda" i detta förfarande. De kan inte själva göra anspråk på ett sådant kontradiktoriskt förfarande med kommissionen som det som har inletts till förmån för nämnda medlemsstat (domar av den 24 september 2002, Falck och Acciaierie di Bolzano/kommissionen, C-74/00 P och C-75/00 P, REG, EU:C:2002:524, punkterna 81 och 83, dom Alitalia/kommissionen, punkt 51 ovan, EU:T:2008:262, punkt 170, och dom EDF/kommissionen, punkt 51 ovan, EU:T:2009:505, punkt 102).
- 53 Denna rättspraxis tillskriver huvudsakligen berörda parter rollen som informationskälla för kommissionen i det administrativa förfarandet enligt artikel 108.2 FEUF. Av detta följer att berörda parter bara har rätt att delta i det administrativa förfarandet på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, och de har långtifrån rätt att åberopa den rätt till försvar som tillkommer en person mot vilken ett förfarande inleds (dom Alitalia/kommissionen, punkt 51 ovan, EU:T:2008:262, punkt 172 och där angiven rättspraxis, dom EDF/kommissionen, punkt 51 ovan, EU:T:2009:505, punkt 103 och där angiven rättspraxis, och dom Région Nord-Pas-de-Calais och Communauté d'Agglomération du Douaisis/kommissionen, punkt 51 ovan, EU:T:2011:209, punkt 74 och där angiven rättspraxis).
- 54 Det kan därmed konstateras att sökandebolaget inte kan påstå att dennes rätt till försvar har åsidosatts, eftersom denne inte har tillerkänts sådana rättigheter inom ramen för det administrativa förfarandet på området för statligt stöd. Detta gäller även om den medlemsstat som har beviljat stödet och mottagaren av detsamma kan ha skilda intressen när det gäller detta förfarande (se, för ett liknande resonemang, dom EDF/kommissionen, punkt 51 ovan, EU:T:2009:505, punkt 104).
- 55 Det ska däremot prövas huruvida bolaget med hänsyn till omständigheterna i förevarande mål är berört av det administrativa förfarandet på ett adekvat sätt (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom Alitalia/kommissionen, punkt 51 ovan, EU:T:2008:262, punkt 173, och dom av den 30 april 2014, Tisza Erőmű/kommissionen, T-468/08, EU:T:2014:235, punkt 206).
- 56 Det ska för det första i detta hänseende erinras om att det följer av fast rättspraxis att kommissionen under den fas av granskningen som avses i artikel 108.2 FEUF ska uppmana berörda parter att inge yttranden (se dom av den 8 maj 2008, Ferriere Nord/kommissionen, C-49/05 P, EU:C:2008:259, punkt 68 och där angiven rättspraxis). I fråga om denna skyldighet har domstolen funnit att offentliggörandet av ett meddelande i *Europeiska unionens officiella tidning* är ett lämpligt medel för att informera alla berörda parter om att ett förfarande inletts, och därvid preciserat att syftet med meddelandet uteslutande är att från de berörda parterna få alla uppgifter som kan vägleda kommissionen i dess framtida handlande (se dom av den 6 mars 2003, Westdeutsche Landesbank Girozentrale och Land Nordrhein-Westfalen/kommissionen, T-228/99 och T-233/99, REG, EU:T:2003:57, punkt 124 och där angiven rättspraxis, och dom Alitalia/kommissionen, punkt 51 ovan, EU:T:2008:262, punkt 171).

- 57 I förevarande mål är det dels ostridigt att sökandebolaget, till följd av kommissionens publicering av beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet i *Europeiska unionens officiella tidning*, ingav synpunkter i skrivelse av den 24 oktober 2005 och även yttrade sig muntligen den 28 mars 2006, det vill säga före antagandet av det ursprungliga beslut som det angripna beslutet ersätter. Sökandebolaget har vidare inte bestritt den omständigheten att den, genom beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet, hade tillräcklig kännedom om de relevanta omständigheterna och kunde lämna synpunkter i detta avseende.
- 58 Av detta följer att kommissionen, vid det formella granskningsförfarande som ledde till antagandet av det ursprungliga beslutet, inte åsidosatte sökandebolagets processuella rättigheter, vilket sökandebolaget för övrigt inte heller har bestritt.
- 59 Det är vidare ostridigt att det angripna beslutet uteslutande grundar sig på de upplysningar som var tillgängliga den dag då det ursprungliga beslutet antogs, på vilka sökandebolaget har kunnat lämna synpunkter eller som det själv har lämnat i sina yttranden. Sökandebolaget har i synnerhet, samtidigt som det har gjort gällande att kommissionen har angett nya grunder och bedömningar i det angripna beslutet, emellertid i sin replik erkänt, och vid förhandlingen till svar på en fråga från tribunalen bekräftat, vilket anges i förhandlingsprotokollet, att kommissionen inte hade beaktat några andra upplysningar än dem som den förfogade över vid antagandet av det ursprungliga beslutet.
- 60 Följaktligen ska det anses att kommissionen kunde använda dessa upplysningar vid antagandet av det angripna beslutet utan att, i motsats till vad sökandebolaget har gjort gällande, ha någon skyldighet att återigen inhämta synpunkter från detta bolag.
- 61 Det ska för det andra tilläggas att enligt rättspraxis kan ett förfarande som syftar till att ersätta en rättsstridig rättsakt återupptas i precis det skede där rättsstridigheten inträffade, utan att kommissionen är skyldig att börja om förfarandet i ett tidigare skede än precis från detta skede (se, för ett liknande resonemang, dom av den 12 november 1998, Spanien/kommissionen, C-415/96, REG, EU:C:1998:533, punkt 31, av den 3 oktober 2000, Industrie des poudres sphériques/rådet, C-458/98 P, REG, EU:C:2000:531, punkt 82, och Alitalia/kommissionen, punkt 51 ovan, EU:T:2008:262, punkterna 99 och 142). Denna rättspraxis avseende ersättande av en rättsakt som ogiltigförklarats av unionsdomstolen är även tillämplig, för det fall den aktuella rättsakten inte har ogiltigförklarats av domstolen, vid återkallande och ersättande av en rättsstridig rättsakt av dess upphovsman (se, för ett liknande resonemang, dom Région Nord-Pas-de-Calais och Communauté d'Agglomération du Douaisis/kommissionen, punkt 51 ovan, EU:T:2011:209, punkt 83).
- 62 I förevarande fall är det emellertid, för det första, ostridigt att domstolen i domen Frucona Košice/kommissionen, punkt 21 ovan (EU:C:2013:32, punkterna 101–103), fann att kommissionen hade gjort en uppenbart oriktig bedömning när den underlät att i samband med sin bedömning av kriteriet privat borgenär beakta tidsåtgången för ett konkursförfarande och att kommissionen, i den mån den skulle kunna anses ha tagit hänsyn till denna omständighet, inte hade motiverat sitt beslut i tillräcklig utsträckning. Däremot framgår det inte av den domen att domstolen ifrågasatt förfarandet för granskning av den aktuella åtgärden eller ens huruvida de uppgifter som inhämtats som grund för detta var riktiga.
- 63 Vidare är det även ostridigt att kommissionen, såsom framgår av skäl 10 i det angripna beslutet, antog detta beslut i syfte att åtgärda de felaktiga bedömningar som domstolen konstaterat och som det ursprungliga beslutet var behäftat med. Således omfattar det angripna beslutet bland annat en bedömning av tidsåtgången för ett konkursförfarande med avseende på bedömningen av kriteriet privat borgenär.
- 64 Under dessa omständigheter hade kommissionen, i enlighet med ovan i punkt 61 nämnda rättspraxis inte någon skyldighet att återuppta det formella granskningsförfarande och åter inhämta sökandebolagets synpunkter.

- 65 Av detta följer att kommissionen, genom att anta det angripna beslutet på grundval av de upplysningar som inhämtats inom ramen för det administrativa förfarande som ledde till antagandet av det ursprungliga beslutet och utan att återigen inhämta sökandebolagets synpunkter, inte har åsidosatt detta bolags rätt att ansluta sig till nämnda förfarande.
- 66 Inget av de argument som sökandebolaget har gjort gällande föranleder någon annan bedömning.
- 67 För det första har sökandebolaget klandrat kommissionen för att inte ha gett det någon möjlighet att inta en ståndpunkt beträffande de nya omständigheter som anges i det angripna beslutet, avseende inverkan av domen Frucona Košice/kommissionen, punkt 21 ovan (EU:C:2013:32), på konkursförfarandet avseende L., ett bolag som är verksamt inom samma sektor, och avseende vissa delar i domen Frucona Košice/kommissionen, punkt 20 ovan (EU:T:2010:498). Klagandebolagen tillade i repliken att kommissionen har underlåtit att ge de berörda parterna möjlighet att lämna uppgifter som är nödvändiga för bedömningen av huruvida dess tolkning av lagstiftningen var tillämplig.
- 68 Inledningsvis ska det i detta hänseende, för det första, påpekas att tribunalen i punkterna 141, 145, 146, 148, 177, 180, 181, 190, 191 och 198 i domen Frucona Košice/kommissionen, punkt 20 ovan (EU:T:2010:498), som sökandebolaget har citerat, i huvudsak har konstaterat att vissa av de upplysningar och påståenden som detta bolag angav i det administrativa förfarandet och avsaknaden av skyldighet för kommissionen att begära ytterligare upplysningar är otillräckliga. Vidare följer det av skäl 117 i det angripna beslutet att sökandebolaget inte hade styrkt någon likhet mellan dess situation och L:s situation.
- 69 Sökandebolaget har således genom sina argument i huvudsak klandrat kommissionen för att inte ha inlett det formella granskningsförfarandet och inte ha hört bolaget avseende alla de upplysningar som det lämnat under den administrativa förfarande som ledde fram till antagandet av det ursprungliga beslutet och som tribunalen, i sin dom Frucona Košice/kommissionen, punkt 20 ovan (EU:T:2010:498), eller kommissionen i det ursprungliga beslutet, ansåg vara ofullständiga. Detta argument strider emellertid mot den rättspraxis som det erinrats om i punkt 53 ovan, enligt vilken de berörda parterna, däribland stödmottagaren, inte kan göra anspråk på ett kontradiktoriskt förfarande med kommissionen. Om detta argument godtas skulle det nämligen just medföra att en sådan debatt väcks.
- 70 Vidare ska det, eftersom sökandebolaget har klandrat kommissionen för att inte ha hört de berörda parterna avseende den rättsliga bedömning och de överväganden som anges i det angripna beslutet, påpekas att det i rättspraxis har fastställts att det inte framgår av någon bestämmelse om statligt stöd eller av rättspraxis att kommissionen skulle vara skyldig att låta mottagaren av de statliga medlen yttra sig över den rättsliga bedömning som kommissionen gör av den ifrågasatta åtgärden eller att kommissionen skulle vara skyldig att underrätta den berörda medlemsstaten – och än mindre stödmottagare – om sitt ställningstagande innan den fattar sitt beslut när berörda parter och medlemsstaten har beretts tillfälle att yttra sig (dom av den 8 juli 2004, Technische Glaswerke Ilmenau/kommissionen, T-198/01, REG, EU:T:2004:222, punkt 198, och dom av den 1 juli 2010, Nuova Terni Industrie Chimiche/kommissionen, T-64/08, EU:T:2010:270, punkt 168. Se även, för ett liknande resonemang, dom av den 21 januari 1999, Neue Maxhütte Stahlwerke och Lech-Stahlwerke/kommissionen, T-129/95, T-2/96 och T-97/96, REG, EU:T:1999:7, punkterna 230 och 231). Det är emellertid i förevarande fall ostridigt att kommissionen har berett sökandebolaget tillfälle att yttra sig beträffande beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet.
- 71 Slutligen, och av samma skäl, bör sökandebolagets argument att kommissionen har underlåtit att höra det avseende inverkan av domen Frucona Košice/kommissionen, punkt 21 ovan (EU:C:2013:32), på dess bedömning.

- 72 För det andra har sökandebolaget klandrat kommissionen för att vid antagandet av det angripna beslutet ha underlåtit att inhämta alla relevanta upplysningar och ha begränsat sig till enbart de upplysningar som den förfogade över vid antagandet av det ursprungliga beslutet.
- 73 Det ska visserligen, liksom sökandebolaget har gjort gällande, påpekas att domstolen bland annat har funnit att unionsdomstolarna, inom ramen för prövningen av de komplicerade ekonomiska bedömningar som kommissionen gör på området för statligt stöd, ska pröva huruvida de bevis som åberopats utgör samtliga relevanta uppgifter som ska beaktas för att bedöma en komplicerad situation och huruvida de kan ligga till grund för de slutsatser som dragits (dom Frucona Košice/kommissionen, punkt 21 ovan, EU:C:2013:32, punkt 76). Det är även riktigt att kommissionen, enligt den rättspraxis som sökandebolaget har hänvisat till, ska förelägga den berörda medlemsstaten att inkomma med alla relevanta upplysningar som gör det möjligt för kommissionen att pröva om rekvisiten för detta kriteriums tillämplighet och tillämpning är uppfyllda (dom av den 21 mars 2013, kommissionen/Buczek Automotive, C-405/11 P, EU:C:2013:186, punkt 33).
- 74 Dessa överväganden ingår emellertid i prövningen av huruvida ett beslut av kommissionen på området för statligt stöd är välgrundat. Således framställdes de vid prövningen av de grunder som gjorts gällande inom ramen för överklagandeförfarandet avseende huruvida tribunalens bedömning av de grunder som avsåg huruvida de omtvistade besluten och närmare bestämt kriteriet en privat borgenär, var rättsenliga. Domstolen uttalade sig däremot inte, i de ovan i punkt 73 nämnda domarna, beträffande den särskilda frågan om huruvida förfarandet för antagande av ett sådant beslut beträffande, i synnerhet, stödmottagarens processuella rättigheter.
- 75 Av detta följer att sökandebolagets argument som sammanfattas i punkt 72 ovan avser huruvida det angripna beslutet är rättsenligt och kan inte fastställa något åsidosättande av dess processuella rättigheter. Det samma gäller beträffande det förhållandet, under förutsättning att det bekräftas, att kommissionens ursprungliga prövning inte var trovärdig.
- 76 För det tredje har sökandebolaget gjort gällande att även den berörda medlemsstatens respektive stödmottagarens roller vid det formella granskningsförfarandet skiljer sig åt, ska kommissionen se till att stödmottagarens argument hörs genom andra grunder när medlemsstaten inte försvarar dennes intressen.
- 77 Det ska emellertid, mot bakgrund av ovan i punkt 54 nämnda rättspraxis, anses att den omständigheten att den berörda medlemsstaten inte försvarar stödmottagarens intresse inte kan ändra den sistnämndas roll i det administrativa förfarandet eller arten av dess medverkan i nämnda förfarande, i sådan utsträckning att den när det gäller rätten till försvar ger stödmottagaren garantier som är jämförbara med denna medlemsstats garantier.
- 78 Vidare räcker det, när det gäller stödmottagarens rätt att vara knuten till förfarandet i lämplig utsträckning mot bakgrund av omständigheterna i målet, att erinra om att sökandebolaget i förevarande fall hade möjlighet att lämna alla upplysningar som det fann relevanta och till nytta efter offentliggörandet av beslutet att inleda det formella granskningsförfarande i *Europeiska unionens offentliga tidning*. Det följer otvetydigt av de synpunkter som sökandebolaget har lämnat i detta skede att det hade kännedom om den omständigheten att de slovakiska myndigheterna inte bestred de provisoriska slutsatserna i nämnda beslut beträffande kvalificeringen av den aktuella åtgärden som statligt stöd. Sökandebolaget hade således, under alla omständigheter, möjlighet att lämna synpunkter trots att ståndpunkterna skiljer sig åt.
- 79 Det följer av ovannämnda överväganden att samtliga sökandebolagets argument som har till syfte att fastställa att kommissionen borde ha hört det till följd av domen Frucona Košice/kommissionen, punkt 21 ovan (EU:C:2013:32), ska underkännas. Det följer vidare av dessa argument att det inte är nödvändigt att pröva argumentet att innehållet i det angripna beslutet hade kunnat vara annorlunda om bolaget hade kunnat framföra ytterligare synpunkter.

- 80 För det andra har sökandebolaget, till svar på en fråga från tribunalen vid förhandlingen, bekräftat att den även avsåg göra gällande ett åsidosättande av rätten till försvar för Republiken Slovakien, som kommissionen underlätit att höra efter domen Frucona Košice/kommissionen, punkt 21 ovan (EU:C:2013:32), och avseende de nya frågor som tagits upp i det angripna beslutet.
- 81 Enligt rättspraxis är ett åsidosättande av rätten till försvar är nämligen en rättsstridighet som till sin natur hänför sig till den enskilde (se dom av den 8 juli 2004 JFE Engineering m.fl./kommissionen, T-67/00, T-68/00, T-71/00 och T-78/00, REG, EU:T:2004:221, punkt 425 och där angiven rättspraxis). En sådan rättsstridighet måste således åberopas av den berörda medlemsstaten själv (dom Nuova Terni Industrie Chimiche/kommissionen, punkt 70 ovan, EU:T:2010:270, punkt 186. Se även, för ett liknande resonemang, dom Technische Glaswerke Ilmenau/kommissionen, punkt 70 ovan, EU:T:2004:222, punkt 203).
- 82 Av detta följer att sökandebolaget inte kan göra gällande att Republiken Slovakien skulle ha utsatts för ett åsidosättande av rätten till försvar.
- 83 För det andra ska en prövning göras av det argument som sökandebolaget har framfört i sin replik, enligt vilket denna grund ska förstås i vidare betydelse, så att den avser ett åsidosättande av väsentliga formföreskrifter, som domstolen skulle pröva ex officio, eftersom kommissionen, vid antagandet av det angripna beslutet, vägrade att ta emot alla relevanta upplysningar och, som den erkände i svarsinlagan, begränsade sig till enbart de upplysningar som den förfogade över vid antagandet av det ursprungliga beslutet.
- 84 Det ska i detta hänseende påpekas att ett åsidosättande av väsentliga formföreskrifter, i den mening som avses i artikel 263 FEUF, visserligen utgör en grund avseende tvingande rätt som unionsdomstolen ska pröva ex officio (dom av den 13 december 2013, Ungern/kommissionen, T-240/10, REU, EU:T:2013:645, punkt 70. Se även, för ett liknande resonemang, dom av den 4 september 2014, Spanien/kommissionen, C-192/13 P, REU, EU:C:2014:2156, punkt 103, och dom av den 22 oktober 2014, Spanien/kommissionen, C-429/13 P, REU, EU:C:2014:2310, punkt 34).
- 85 En grund som rör beslutets materiella lagenlighet, vilket är en omständighet som är knuten till åsidosättande av fördragen eller av någon rättsregel som gäller deras tillämpning, i den mening som avses i artikel 263 FEUF, kan däremot endast prövas av unionsdomstolen om den har åberopats av sökandebolaget (dom av den 10 december 2013, kommissionen/Irland m.fl., C-272/12 P, REU, EU:C:2013:812, punkt 28, och dom av den 20 mars 2014, Rousse Industry/kommissionen, C-271/13 P, EU:C:2014:175, punkt 18. Se även, för ett liknande resonemang, dom av den 2 april 1998, kommissionen/Sytraval och Brink's France, C-367/95 P, REG, EU:C:1998:154, punkt 67).
- 86 Det ska i förevarande mål erinras om att, liksom framgår av punkterna 73–75 ovan, frågan huruvida kommissionen har beaktat alla relevanta upplysningar i syfte att bedöma kriteriet en privat borgenär omfattas av bedömningen av huruvida det angripna beslutet är välgrundat och inte av huruvida de väsentliga formföreskrifterna har åsidosatts.
- 87 Av detta följer att sökandebolagets argument avseende ett åsidosättande av de väsentliga formföreskrifterna ska underkännas, utan att det är nödvändigt att bedöma huruvida de kan tas upp till sakprövning då de framfördes för första gången i repliken.
- 88 Mot bakgrund av ovanstående kan talan inte bifallas på den första grunden.

Den andra grunden: kommissionen gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning i skäl 83 i det angripna beslutet

- 89 Sökandebolaget har som andra grund för ogiltigförklaringen gjort gällande att kommissionen har gjort en felaktig rättstillämpning i skäl 83 i det angripna beslutet, i huvudsak genom att felaktigt av domen kommissionen/EDF, punkt 26 ovan (EU:C:2012:318, punkterna 81–85), ha dragit slutsatsen att enbart den omständigheten att en medlemsstat inte har beaktat frågan om statligt stöd vid tidpunkten för händelserna eller att den begär att åtgärden ska betraktas som undsättningsstöd medför att det nödvändigtvis rör sig om ett statligt stöd. Sökandebolaget har i detta hänseende för det första gjort gällande att begreppet statligt stöd är ett objektiva begrepp och att de förklaringar som medlemsstaten samtycker till kan sakna trovärdighet och kan inte göras gällande mot en berörd part som bestrider att den aktuella åtgärden ska kvalificeras som statligt stöd. För det andra uppkommer inte frågan om i vilken egenskap Republiken Slovakien har agerat i förevarande fall, eftersom den sistnämnda endast kunde agera i egenskap av borgenär. Således uppkommer enbart frågan huruvida det inte är uppenbart att sökandebolaget, mot bakgrund av kriterierna i punkterna 70–73 i domen Frucona Košice/kommissionen, punkt 21 ovan (EU:C:2013:32), inte kunde erhålla den aktuella fördelen av en privat borgenär. För det tredje förfogar kommissionen inte över någon bevisning för att det lokala skattekontoret inte hade behandlat den aktuella skatteskulden i egenskap av borgenär genom att försöka maximera det belopp som kunde indrivs. Enligt sökandebolaget var emellertid endast denna myndighets beslut och inte de slovakiska myndigheternas bedömning, såsom den rapporteras i skäl 83 i det angripna beslutet, relevant i detta sammanhang. För det fjärde har sökandebolaget gjort gällande att det följer av rättspraxis att kommissionen felaktigt anser att det ankommer på medlemsstaten att göra gällande kriteriet privat borgenär.
- 90 Kommissionen har bestritt att dessa argument skulle vara välgrundade, i huvudsak med motiveringen att skäl 83 i det angripna beslutet är förenlig med rättspraxis avseende tillämpligheten av kriteriet en privat borgenär och att den, under alla omständigheter, har undersökt de upplysningar som den förfogade över i syfte att bedöma huruvida villkoren för tillämpningen av detta kriterium var uppfyllda i förevarande fall. För det första har kommissionen gjort gällande att tillämpligheten av kriteriet en privat borgenär enligt rättspraxis beror på i vilken egenskap den berörda medlemsstaten beviljar en ekonomisk fördel till ett företag, varvid det preciseras att det ankommer på nämnda medlemsstat att åberopa samt att utan tvetydighet och på objektiva och kontrollerbara grunder fastställa att den har fattat sitt beslut i egenskap av ekonomisk aktör och inte som offentlig makt. Enligt kommissionen skulle denna rättspraxis, även om det kunde godtas att stödmottagaren kunde åberopa kriteriet en privat borgenär, tillämpas på samma sätt och i än högre grad. För det andra grundar sig sökandebolagets argument enligt kommissionen på den felaktiga hypotesen att kriteriet en privat borgenär kan tillämpas utan att det först har fastställts att det är tillämpligt, mot bakgrund av medlemsstatens avsikt att agera i egenskap av privat aktör. I förevarande mål har Republiken Slovakien emellertid lämnat uppgifter som har till syfte att utesluta tillämpningen av detta kriterium. För det tredje erinrar kommissionen, när det gäller sökandebolagets argument att ståndpunkterna skiljer sig mellan de slovakiska myndigheterna och det lokala skattekontoret, om att endast medlemsstaten är part i förfarandet för granskning av det statliga stödet.
- 91 Det ska inledningsvis erinras om att enligt artikel 107.1 FEUF är, om inte annat föreskrivs i fördragen, stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrیدا konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den inre marknaden i den mån det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.
- 92 Begreppet fördel omfattar inte enbart sådana konkreta förmåner som subventioner utan även ingripanden som på olika sätt minskar de kostnader som normalt belastar företagets budget och som därigenom, utan att det är fråga om subventioner i strikt bemärkelse, är av samma karaktär och har identiskt lika effekter (dom av den 1 december 1998, Ecotrade, C-200/97, REG, EU:C:1998:579, punkt 34, dom Frucona Košice/kommissionen, punkt 21 ovan, EU:C:2013:32, punkt 69, och dom kommissionen/Buczek Automotive, punkt 73 ovan, EU:C:2013:186, punkt 30).

- 93 De villkor som en åtgärd ska uppfylla för att kunna anses vara ett "stöd" i den mening som avses i artikel 107 FEUF är emellertid inte uppfyllda om det mottagande företaget kunde få samma fördel som den som företaget fått genom statliga medel under förhållanden som motsvarar normala marknadsvillkor (dom Frucona Košice/kommissionen, punkt 21 ovan, EU:C:2013:32, punkt 70, och dom kommissionen/Buczek Automotive, punkt 73 ovan, EU:C:2013:186, punkt 31. Se även, för ett liknande resonemang, dom kommissionen/EDF, punkt 26 ovan, EU:C:2012:318, punkt 78 och där angiven rättspraxis).
- 94 När en offentlig borgenär beviljar nedsättning av en fordran som den har på ett företag, ska denna bedömning i princip ske med tillämpning av kriteriet privat borgenär. Detta kriterium – då det är tillämpligt – återfinns bland de omständigheter som kommissionen ska beakta vid prövningen av om det är fråga om ett sådant stöd (dom Frucona Košice/kommissionen, punkt 21 ovan, EU:C:2013:32, punkt 71, och dom kommissionen/Buczek Automotive, punkt 73 ovan, EU:C:2013:186, punkt 32. Se även, för ett liknande resonemang, dom av den 29 april 1999, Spanien/kommissionen, C-342/96, REG, EU:C:1999:210, punkt 46, och dom av den 29 juni 1999, DM Transport, C-256/97, REG, EU:C:1999:332, punkt 24).
- 95 Det ska i detta hänseende erinras om att domstolen, beträffande kriteriet privat borgenär, har slagit fast att frågan om detta kriterium är tillämpligt till syvende och sist beror på om den berörda medlemsstaten har beviljat en ekonomisk förmån till ett statligt ägt företag i sin egenskap av aktieägare, och inte i sin egenskap av myndighetsutövare (dom kommissionen/EDF, punkt 26 ovan, EU:C:2012:318, punkt 81).
- 96 Analogt ska det anses att frågan huruvida kriteriet privat borgenär är tillämpligt till syvende och sist beror på huruvida den berörda medlemsstaten i annan egenskap än som offentlig myndighet beviljar ett företag en ekonomisk fördel (se, för ett liknande resonemang, dom EDF/kommissionen, punkt 51 supra, EU:T:2009:505, punkt 224). Enligt rättspraxis ska, när en offentlig myndighet beviljar uppskov med betalning av en fordring på ett företag, dess beteende jämföras med en privat borgenär som försöker få betalt för de fordringar som han har hos en gäldenär med finansiella svårigheter (dom av den 11 juli 2002, HANSA/kommissionen, T-152/99, REG, EU:T:2002:188, punkt 167, och dom av den 17 maj 2011, Buczek Automotive/kommissionen, T-1/08, REU, EU:T:2011:216, punkt 70. Se även, för ett liknande resonemang, dom Spanien/kommissionen, punkt 94 ovan, EU:C:1999:210, punkt 46, och dom DM Transport, punkt 94 ovan, EU:C:1999:332, punkt 24). I dessa situationer är kriteriet privat aktör relevant, eftersom statens agerande kan anammas, åtminstone principiellt sett, av en privat aktör i vinstsyfte (se, för ett liknande resonemang, dom EDF/kommissionen, punkt 51 ovan, EU:T:2009:505, punkt 224).
- 97 I samband med kriteriet privat investerare i en marknadsekonomi har domstolen vidare slagit fast att om en medlemsstat under det administrativa förfarandet åberopar detta kriterium, är det således denna medlemsstat som – om tvivel därom råder – entydigt ska visa, med stöd av objektiva och kontrollerbara omständigheter, att åtgärden vidtagits av staten i dess egenskap av aktieägare (dom kommissionen/EDF, punkt 26 ovan, EU:C:2012:318, punkt 82). Dessa omständigheter ska klart och tydligt ge vid handen att den berörda medlemsstaten – innan eller samtidigt som den ekonomiska fördelen beviljades fattat beslutet om att investera i det kontrollerade offentliga företaget genom den faktiskt vidtagna åtgärden (se dom kommissionen/EDF, punkt 26 ovan, EU:C:2012:318, punkt 83 och där angiven rättspraxis). I detta avseende kan det bland annat erfordras att omständigheter läggs fram som visar att beslutet fattats med stöd av ekonomiska kalkyler som kan jämföras med sådana kalkyler som en rationell privat investerare – som befinner sig i en situation som ligger så nära den situation som medlemsstaten befinner sig i som möjligt – skulle ha låtit upprätta före ett investeringsbeslut för att utröna om en sådan investering kommer att löna sig (dom kommissionen/EDF, punkt 26 ovan, EU:C:2012:318, punkt 84). Varken ekonomiska kalkyler som upprättats efter det att förmånen beviljats, retrospektiva rapporter som visar att den berörda medlemsstatens investering faktiskt blivit lönsam eller omständigheter som i efterhand visar att det var motiverat att fatta det beslut som

faktiskt fattades kan däremot vara tillräckliga för att visa att medlemsstaten – innan eller samtidigt som den ekonomiska fördelen beviljades – fattat beslutet i egenskap av aktieägare (se dom kommissionen/EDF, punkt 26 ovan, EU:C:2012:318, punkt 85 och där angiven rättspraxis).

- 98 Om den berörda medlemsstaten inför kommissionen gör gällande omständigheter av erforderligt slag, ankommer det enligt denna rättspraxis på kommissionen att göra en helhetsbedömning. Utöver de omständigheter som åberopats av medlemsstaten, ska kommissionen vid denna helhetsbedömning beakta alla andra relevanta omständigheter som gör det möjligt för kommissionen att avgöra om den aktuella åtgärden har vidtagits av medlemsstaten i dess egenskap av aktieägare eller i dess egenskap av myndighetsutövare (se, för ett liknande resonemang, dom kommissionen/EDF, punkt 26 ovan, EU:C:2012:318, punkt 86).
- 99 Kommissionen erinrade i det angripna beslutet om att den, i beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet, hade uttryckt tvivel beträffande huruvida Republiken Slovakien agerat mot stödmottagaren som en borgenär i en marknadsekonomi (skäl 78 i det angripna beslutet). Samtidigt som kommissionen påpekade att ackordsvillkoren var de samma för de privata borgenärerna som för skattekontoret (skäl 79 i det angripna beslutet), angav den att skattekontoret hade en ovanligt stark ställning. Kommissionen drog därav slutsatsen att "[d]et måste därför undersökas om skattekontoret [hade] utnyttja[t] alla tillgängliga medel för att få största möjliga utdelning på sina fordringar, som en borgenär i en marknadsekonomi skulle göra" (skäl 80 i det angripna beslutet).
- 100 Kommissionen erinrade i detta syfte bland annat, i skälen 81 och 82 i det angripna beslutet, om rättspraxis avseende tillämpningen av kriteriet privat borgenär, vilken i huvudsak anges i punkterna 93 och 94 ovan, och tillämpligheten av detta kriterium, per analogi med den rättspraxis om vilken det erinras i punkterna 95 och 97 ovan. Därefter tillämpade kommissionen, efter att ha påpekat följande i skälen 83 och 84 i det angripna beslutet, detta kriterium:
- "(83) Kort sagt menar Slovakien att åtgärden innebär statligt stöd. Slovakien medger att man under uppgörelsen inte ens beaktade frågan om statligt stöd utan hävdade att den omtvistade åtgärden skulle betraktas som undsättningsstöd. Det förefaller därför som den anförda rättspraxisens villkor här inte uppfyllts, så att den omtvistade åtgärden utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 [FEUF].
- (84) Här hävdade [sökandebolaget] att åtgärden inte innebär stöd, och lade fram nämnda handlingar, framför allt de två revisorsrapporterna."
- 101 Det ska för det första påpekas att det följer av det angripna beslutet att kommissionen, i motsats till den tolkning av dess skrivelser som den gjorde gällande vid förhandlingen, i huvudsak betraktade kriteriet privat borgenär som tillämpligt. Denna tolkning är tillämplig i synnerhet mot bakgrund av skälen 78 och 80 i det angripna beslutet, såsom de återges i punkt 99 ovan. Den är även tillämplig mot bakgrund av skäl 84 i det angripna beslutet, i vilket kommissionen har hänvisat till sökandebolagets eget åberopande av detta kriterium, då detta bolag hade ingett handlingar avseende detta, innan kommissionen beslutade att materiellt tillämpa detta kriterium.
- 102 Denna tolkning av det angripna beslutet har inte ifrågasatts genom skäl 83 i det angripna beslutet. Hänvisningen i detta skäl till "där angiven rättspraxis" kan, på grund av dess allmänna karaktär och brist på precision, avse såväl rättspraxis avseende tillämpligheten av kriteriet privat borgenär som rättspraxis avseende tillämpningen av detta kriterium, vilka anges i skälen 82 och 81 i det angripna beslutet. Med andra ord kan kommissionens slutsats att "[d]et förefaller därför som den anförda rättspraxisens villkor här inte uppfyllts, så att den omtvistade åtgärden utgör statligt stöd" inte bara förstås så, att kriteriet privat borgenär inte är tillämpligt, liksom kommissionen nu har gjort gällande, utan också så, att villkoren för dess tillämpning, mot bakgrund av de uppgifter som Republiken

Slovakien har lämnat, inte var uppfyllda. Mot bakgrund av de överväganden som angetts i punkt 101 ovan, är det denna sistnämnda tolkning som ska göras, i motsats till kommissionens ståndpunkt.

- 103 Även om det är riktigt att kommissionen, i skäl 83 i det angripna beslutet, inte enbart av Republiken Slovakiens kvalificering av den aktuella åtgärden som statligt stöd kunde dra slutsatsen att denna åtgärd faktiskt utgjorde ett sådant stöd, gjorde den icke desto mindre en materiell bedömning och en prövning av alla villkor som ska vara uppfyllda för att ett statligt stöd ska föreligga.
- 104 Av detta följer att förevarande grund, vilken är riktad mot slutsatsen att den aktuella åtgärden ska kvalificeras som statligt stöd eftersom Republiken Slovakien har gjort gällande detta, inte kan godtas. Denna slutsats kräver inte någon prövning av de övriga argumenten, vilka sammanfattas i punkt 89 ovan, som sökandebolaget i synnerhet har gjort gällande till svar på kommissionens argument. Dessa argument har nämligen till syfte att visa kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning i skäl 83 i det angripna beslutet och saknar inverkan på slutsatsen att denna felaktiga bedömning är utan verkan.
- 105 Av detta följer även att tribunalen inte, såsom kommissionen i huvudsak inom ramen för prövningen av såväl den andra grunden som de tredje och fjärde grunderna, som avser tillämpligheten av kriteriet privat borgenär, har begärt, kan fastställa att detta kriterium inte är tillämpligt i förevarande mål. Ett sådant fastställande skulle nämligen leda tribunalen att ersätta kommissionens bedömning med sin egen.
- 106 Enligt rättspraxis är tribunalen emellertid, inom ramen för den granskning av lagenligheten som avses i artikel 263 FEUF, behörig att pröva en talan rörande bristande behörighet, åsidosättande av väsentliga formföreskrifter, åsidosättande av EUF-fördraget eller av någon rättsregel som gäller dess tillämpning eller rörande maktmissbruk. I artikel 264 FEUF föreskrivs att om talan är välgrundad, ska den berörda rättsakten förklaras ogiltig. Tribunalen kan således inte i något fall ersätta den motivering som upphovsmannen till den överklagade rättsakten lämnat med en egen motivering (se dom Frucona Košice/kommissionen, punkt 21 ovan, EU:C:2013:32, punkt 89 och där angiven rättspraxis, och dom av den 28 februari 2013, Portugal/kommissionen, C-246/11 P, EU:C:2013:118, punkt 85 och där angiven rättspraxis).
- 107 För det andra ska det tilläggas att skäl 83 i det angripna beslutet, för det fall det ska tolkas så, att kommissionen, liksom den nu har gjort gällande, uteslöt en tillämpning av kriteriet privat borgenär i förevarande mål, är behäftat med en felaktig rättstillämpning, vilken emellertid, av de skäl som anges i punkterna 103 och 104 ovan och i punkt 127 nedan, saknar verkan beträffande lagligheten av det angripna beslutet.
- 108 Det ska i detta hänseende, per analogi med den rättspraxis som anges i punkt 97 ovan, påpekas att om en medlemsstat under det administrativa förfarandet åberopar kriteriet privat borgenär, är det således denna medlemsstat som – om tvivel råder därom – entydigt ska visa, med stöd av objektiva och kontrollerbara omständigheter, såsom dem som anges i nämnda punkt, att åtgärden vidtagits av staten i dess egenskap av aktieägare.
- 109 Det ska emellertid påpekas att det inte av denna rättspraxis följer att kommissionen, när den berörda medlemsstaten inte åberopar kriteriet privat borgenär och anser att den aktuella åtgärden utgör ett statligt stöd enbart av detta skäl kan underlåta att pröva detta kriterium eller betrakta det som otillämpligt. Tvärtom kan kriteriet privat borgenär åberopas av stödmottagaren.
- 110 För det första ankommer det nämligen, när kommissionen beslutar att inleda det formella granskningsförfarandet, på den berörda medlemsstaten och på mottagarna av den stödåtgärd som prövas, att lägga fram sina argument för att visa att åtgärden i fråga inte utgör stöd eller att den är förenlig med den gemensamma marknaden. Syftet med det formella förfarandet är nämligen att

- kommissionen ska informeras om samtliga faktiska omständigheter i ärendet (se dom av den 28 november 2008, Hotel Cipriani m.fl./kommissionen, T-254/00, T-270/00 och T-277/00, REG, EU:T:2008:537, punkt 208 och där angiven rättspraxis, och dom av den 20 september 2011, Regione autonoma della Sardegna m.fl./kommissionen, T-394/08, T-408/08, T-453/08 och T-454/08, REU, EU:T:2011:493, punkt 246 och där angiven rättspraxis).
- 111 Kriteriet om en privat investerare utgör emellertid inte något undantag som endast ska tillämpas då så begärs av en medlemsstat, då rekvisiten i artikel 107.1 FEUF för att ett statligt stöd ska anses vara oförenligt med den gemensamma marknaden är uppfyllda. Det framgår nämligen av punkt 94 ovan att detta kriterium – då det är tillämpligt – återfinns bland de omständigheter som kommissionen ska beakta vid prövningen av om det är fråga om ett sådant stöd (se, analogt, dom kommissionen/EDF, punkt 26 ovan, EU:C:2012:318, punkt 103).
- 112 Av detta följer, utöver den omständigheten att möjligheten att göra gällande kriteriet privat borgenär, mot bakgrund av den rättspraxis som anges i punkt 111 ovan, på intet sätt är förbehållen enbart den berörda medlemsstaten, att en tolkning av rättspraxis enligt vilken stödmottagaren skulle vara hindrad att göra gällande kriteriet privat borgenär enbart av det skälet att den berörda medlemsstaten varken har åberopat detta kriterium eller ens bestritt kvalificeringen av den aktuella åtgärden som statligt stöd skulle vara oförenligt med den rättspraxis som det erinras om i punkt 110 ovan, enligt vilken stödmottagaren kan lägga fram sina argument för att visa att åtgärden i fråga inte utgör stöd.
- 113 Vidare fann domstolen, i punkt 61 i domen av den 24 oktober 2013, Land Burgenland m.fl./kommissionen (C-214/12 P, C-215/12 P och C-223/12 P, REU, EU:C:2013:682), att den myndighet som hade beviljat stödet, den berörda medlemsstaten och stödmottagarna i det målet inte, vare sig under det administrativa förfarandet eller vid tribunalen, hade åberopat några omständigheter som visade att den aktuella åtgärden grundades på ekonomiska kalkyler som nämnda myndighet låtit upprätta för att utröna om garantin skulle löna sig. Av detta kan slutsatsen dras att utöver den berörda medlemsstaten kan mottagaren av ett stöd göra gällande kriteriet privat borgenär genom att, i förekommande fall, visa att den aktuella åtgärden har beslutats av nämnda stat i dess egenskap av ekonomisk aktör.
- 114 Slutligen ska det påpekas att den rättspraxis som anges i punkterna 97 och 108 ovan ska tolkas mot bakgrund av omständigheterna i det mål som lett till domen kommissionen/EDF, punkt 26 ovan (EU:C:2012:318, punkt 82), nämligen medlemsstatens eget åberopande av kriteriet privat investerare i en marknadsekonomi. Då frågan om huruvida stödmottagaren kunde åberopa detta kriterium när den berörda medlemsstaten hävdade att den aktuella åtgärden skulle kvalificeras som statligt stöd inte togs upp vid domstolen, kan det inte av den domen dras slutsatsen att endast denna medlemsstat på giltigt sätt kan åberopa nämnda kriterium.
- 115 Det ska emellertid påpekas att liksom medlemsstaten som under det administrativa förfarandet åberopar nämnda kriterium, måste stödmottagaren, när denna åberopar det, i tveksamma fall på ett entydigt sätt, med objektiva och verifierbara bevis, styrka att den vidtagna åtgärden följer av nämnda medlemsstats ställning som privat marknadsaktör.
- 116 I förevarande fall har Republiken Slovakien visserligen inte åberopat kriteriet privat borgenär och har gjort gällande att den aktuella åtgärden ska kvalificeras som statligt stöd. Sökandebolaget gjorde emellertid gällande detta kriterium under det formella granskningsförfarandet och lade, liksom framgår av skäl 84 i det angripna beslutet, fram handlingar till stöd för detta påstående, framför allt de båda revisorsrapporterna.
- 117 Under dessa omständigheter kan för det första, mot bakgrund av punkt 112 ovan, inte enbart den omständigheten att medlemsstaten ansåg att den omtvistade åtgärden utgjorde ett statligt stöd och inte åberopade kriteriet om privat borgenär medföra att detta kriterium var otillämpligt i förevarande fall.

- 118 Vidare kan det, mot bakgrund av den rättspraxis som anges i punkterna 95, 97 och 98 ovan, konstateras att det, eftersom sökandebolaget hade åberopat nämnda kriterium och hade lagt fram handlingar i detta hänseende, ankom på kommissionen att kontrollera att dessa handlingar uppfyllde kraven i nämnda rättspraxis och, om så var fallet, att göra en global bedömning med beaktande, utöver de uppgifter som lämnats, av alla andra för målet relevanta omständigheter som gör det möjligt att fastställa huruvida den aktuella åtgärden omfattades av den aktuella medlemsstatens egenskap av privat marknadsaktör eller av myndighet i den aktuella medlemsstaten. Även om det stämmer att kommissionen, i skälen 47 och 107 i det angripna beslutet, konstaterade att det, i motsats till vad sökandebolaget gjorde gällande, inte hade fastställts att E-rapporten hade ställts till det lokala skattekontorets förfogande innan det godkände ackordet, kan det emellertid konstateras att kommissionen inte uttalade sig om karaktärsdragen i dessa dokument och inte gjorde denna globala bedömning i syfte att fastställa huruvida kriteriet var tillämpligt i förevarande mål.
- 119 Dessutom ska det under alla omständigheter påpekas att domen kommissionen/EDF, punkt 26 ovan (EU:C:2012:318, punkterna 81–85), som förtydligade villkoren för tillämpningen av kriteriet privat investerare i en marknadsekonomi och på vilket kommissionen har grundat sitt påstående att kriteriet privat borgenär, i förevarande mål, inte är tillämpligt, meddelades den 5 juni 2012, det vill säga en månad innan förhandlingen hölls, den 5 juli 2012, i målet som ledde till domen Frucona Košice/kommissionen, punkt 21 ovan (EU:C:2013:32). Det är vidare ostridigt att domstolen, i denna sistnämnda dom, beaktade vissa slutsatser i domen kommissionen/EDF, punkt 26 ovan (EU:C:2012:318).
- 120 I domen Frucona Košice/kommissionen, punkt 21 ovan (EU:C:2013:32), uttalade domstolen sig inte uttryckligen om huruvida kriteriet privat borgenär var tillämpligt, såsom kommissionen i huvudsak gjort gällande. Vidare hade, enligt de angivelser som denna sistnämnda gjort, denna fråga inte tagits upp i överklagandet.
- 121 Det är emellertid ostridigt att domstolen, i punkterna 68–91 och 100–104 i domen Frucona Košice/kommissionen, punkt 21 ovan (EU:C:2013:32), avgjorde huruvida tribunalens och kommissionens bedömningar av villkoren för tillämpning av kriteriet privat borgenär var välgrundade i domen Frucona Košice/kommissionen, punkt 20 ovan (EU:T:2010:498), respektive i det ursprungliga beslutet.
- 122 Tillämpligheten av kriteriet privat borgenär är emellertid en nödvändig förutsättning för dess tillämpning, vilket i övrigt framgår av punkt 71 i domen Frucona Košice/kommissionen, punkt 21 ovan (EU:C:2013:32), i vilken domstolen påpekade att detta kriterium – då det är tillämpligt – återfinns bland de omständigheter som kommissionen ska beakta vid prövningen av om det är fråga om ett statligt stöd.
- 123 Följaktligen ska det, i den mån domstolen har bedömt villkoren för tillämpningen av kriteriet privat borgenär, anses att den underförstått, men nödvändigtvis, har ansett att detta kriterium är tillämpligt.
- 124 För det andra är denna slutsats i än högre grad riktig, eftersom – medan kommissionen i det ursprungliga beslutet hade konstaterat att villkoren för tillämpning av kriteriet privat borgenär inte var uppfyllda och att tribunalen materiellt hade underkänt de grunder och argument som gjorts gällande mot en del av det resonemang som låg bakom detta konstaterande – domstolen i sin prövning efter ogiltigförklaringen av domen Frucona Košice/kommissionen, punkt 20 ovan (EU:T:2010:498), av målet i första instans i enlighet med artikel 61 första stycket i domstolens stadga – i huvudsak slog fast att bedömningen av nämnda kriterium i det ursprungliga beslutet var behäftad med en uppenbart felaktig bedömning eller, åtminstone, med en otillräcklig motivering (dom Frucona Košice/kommissionen, punkt 21 ovan, EU:C:2013:32, punkterna 101–103).

- 125 Vidare gäller slutsatsen i punkt 123 ovan oberoende av den omständigheten att tillämpligheten av kriteriet privat borgenär inte hade bestritts i målet som ledde fram till domen Frucona Košice/kommissionen, punkt 21 ovan (EU:C:2013:32). Enligt fast rättspraxis är nämligen domstolen, även om den enbart ska pröva tvisten i enlighet med de yrkanden som framställts av parterna, på vilka det ankommer att avgränsa tvisten, inte bunden enbart till de argument som parterna åberopat till stöd för sina yrkanden, med risk för att avgörandet annars skulle fattas på felaktiga rättsliga grunder (beslut av den 27 september 2004, UER/M6 m.fl., C-470/02 P, EU:C:2004:565, punkt 69, dom av den 13 juni 2006, Mancini/kommissionen, C-172/05 P, REGP, EU:C:2006:393, punkt 41, och dom av den 21 september 2010, Sverige m.fl./API och kommissionen, C-514/07 P, C-528/07 P och C-532/07 P, REU, EU:C:2010:541, punkt 65). Av detta följer att domstolen, för att undvika att grunda sin dom, genom vilken den i huvudsak har ogiltigförklarat en del av det resonemang som ligger till grund för slutsatsen att villkoren för tillämpning av kriteriet privat borgenär inte var uppfyllda och vilka förutsätter att detta kriterium är tillämpligt, på felaktiga rättsliga grunder, även i avsaknad av bestridande, hade kunnat fastställa att det inte var tillämpligt. Eftersom domstolen inte gjorde detta, ska det anses att den avsåg bekräfta att detta kriterium var tillämpligt i det aktuella fallet.
- 126 Om tillämpligheten av kriteriet privat borgenär på omständigheterna i förevarande mål nu, såsom kommissionen har gjort gällande, skulle underkännas, skulle således rättskraften av domen Frucona Košice/kommissionen, punkt 21 ovan (EU:C:2013:32) åsidosättas.
- 127 Av detta följer att kommissionens argument som syftar till att styrka att kriteriet privat borgenär inte är tillämpligt ska underkännas. Följaktligen är det angripna beslutet, i den mån skäl 83 i detta innehåller slutsatsen att nämnda kriterium inte är tillämpligt i förevarande fall, behäftat med en felaktig rättstillämpning. Eftersom kommissionen har prövat detta kriterium i sak kan denna rättstillämpning emellertid inte, i sig, berättiga en ogiltigförklaring av det angripna beslutet.
- 128 Av vad ovan anförts följer att talan inte kan bifallas på sökandebolagets andra grund.

Den tredje grunden: felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna och en felaktig rättstillämpning i slutsatsen att ett konkursförfarande var mer fördelaktigt än ett ackordsförfarande

- 129 Sökandebolaget har inom ramen för den tredje grunden bestritt kommissionens slutsats att en privat borgenär skulle ha valt ett konkursförfarande och inte ett ackordsförfarande. Denna grund är uppdelad i sex serier argument, varav det första avser en allmän kritik av kommissionens resonemang, den andra kommissionens bedömning av intäkterna från sökandebolagets konkursförfarande, den tredje till den femte ett konkursförfarandes tidsåtgång och den sjätte en felaktighet i skäl 92 i det angripna beslutet.

Inledande erinrande om rättspraxis

- 130 Innan tribunalen prövar huruvida kommissionens jämförande bedömning av konkursförfarandet och ackordsförfarandet är välgrundat mot bakgrund av sökandebolagets argument, ska det inledningsvis erinras om rättspraxis avseende tillämpningen av kriteriet privat borgenär, på fördelningen av bevisbördan och uppfyllandet av villkoren för tillämpning av detta kriterium samt på domstolsprövningen av tillämpningen av detta kriterium.
- 131 För det första omfattar begreppet fördel, liksom anges ovan i punkterna 92–94, ingripanden som på olika sätt minskar de kostnader som normalt belastar företagets budget. De villkor som en åtgärd ska uppfylla för att kunna anses vara ett ”stöd” är emellertid inte uppfyllda om det mottagande företaget hade kunnat få samma fördel som den som företaget fått genom statliga medel under förhållanden som motsvarar normala marknadsvillkor. När en offentlig borgenär beviljar nedsättning av en fordran som den har på ett företag, ska denna bedömning i princip ske med tillämpning av kriteriet privat borgenär.

- 132 Sådana betalningslättnader utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF om det är uppenbart att det berörda företaget, med hänsyn till omfattningen av den ekonomiska förmånen, inte skulle ha erhållit motsvarande betalningslättnader av en privat borgenär som dels befann sig i en situation som ligger så nära som möjligt den situation som den offentlige borgenären befinner sig i, dels försöker få betalt för de fordringar som borgenären har hos en gäldenär med finansiella svårigheter (se dom Frucona Košice/kommissionen, punkt 21 ovan, EU:C:2013:32, punkt 72 och där angiven rättspraxis, samt kommissionen/Buczek Automotive, punkt 73 ovan, EU:C:2013:186, punkt 46 och där angiven rättspraxis).
- 133 Det ankommer följaktligen på kommissionen att göra en helhetsbedömning, varvid den ska beakta alla de relevanta omständigheter i det aktuella fallet som gör det möjligt för kommissionen att avgöra om det är uppenbart att det berörda företaget inte skulle ha erhållit betalningslättnader av en sådan privat borgenär (dom Frucona Košice/kommissionen, punkt 21 ovan, EU:C:2013:32, punkt 73, och dom kommissionen/Buczek Automotive, punkt 73 ovan, EU:C:2013:186, punkt 47. Se även, analogt, dom kommissionen/EDF, punkt 26 ovan, EU:C:2012:318, punkt 86).
- 134 I detta avseende ska som relevanta uppgifter anses vara alla uppgifter som på ett icke försumbart sätt kan påverka beslutsförfarandet hos en normalt försiktig och noggrann privat borgenär som befinner sig i en situation som ligger så nära som möjligt den situation som den offentliga borgenären befinner sig i och som försöker få betalt för de fordringar som borgenären har hos en gäldenär med finansiella svårigheter (dom Frucona Košice/kommissionen, punkt 21 ovan, EU:C:2013:32, punkt 78, och dom kommissionen/Buczek Automotive, punkt 73 ovan, EU:C:2013:186, punkt 54).
- 135 Vidare följer det av rättspraxis att när, som i förevarande fall, en normalt försiktig och noggrann privat borgenär som befinner sig i en situation som ligger så nära som möjligt den situation som den slovakiska myndigheten befinner sig i och som försöker få betalt för sina fordringar hade att välja mellan flera förfaranden, för att hitta det mest fördelaktiga alternativet, måste den bedöma för- och nackdelarna med respektive förfarande (se, för ett liknande förfarande, dom Frucona Košice/kommissionen, punkt 21 ovan, EU:C:2013:32, punkterna 79 och 80, och dom kommissionen/Buczek Automotive, punkt 73 ovan, EU:C:2013:186, punkt 56).
- 136 Borgenärens val påverkas av en rad faktorer, såsom om denne har panträtt i fast egendom, har förmånsrätt eller oprioriterade fordringar, dess eventuella säkerheter och deras omfattning, dess bedömning av företagets chans att återhämta sig och vad som skulle komma den till godo om företaget gick i konkurs (dom HANSA/kommissionen, punkt 96 ovan, EU:T:2002:188, punkt 168, och dom Buczek Automotive/kommissionen, punkt 96 ovan, EU:T:2011:216, punkt 84. Se även, för ett liknande resonemang, dom Rousse Industry/kommissionen, punkt 85 ovan, EU:C:2014:175, punkt 61), liksom riskerna att deras förluster skulle öka ytterligare (se, för ett liknande resonemang, dom av den 12 september 2007, Olympiaki Aeroporia Ypiresies/kommissionen, T-68/03, REG, EU:T:2007:253, punkt 283). Den tid som förfarandena tar i anspråk och med vilken återbetalningen av skulderna skjuts upp, skulle således skulle kunna påverka – för det fall förfarandena drar ut på tiden – bland annat skuldernas värde (dom Frucona Košice/kommissionen, punkt 21 ovan, EU:C:2013:32, punkt 81).
- 137 Av detta följer att kommissionen i förevarande fall skulle fastställa huruvida det, mot bakgrund av dessa faktorer, är uppenbart att en normalt försiktig och noggrann privat borgenär som befinner sig i en situation som ligger så nära som möjligt den situation som den slovakiska myndigheten befinner sig i och som försöker få betalt för de fordringar som den har hos en gäldenär inte skulle ha godtagit ackordsförslaget (se, för ett liknande resonemang, dom Buczek Automotive/kommissionen, punkt 96 ovan, EU:T:2011:216, punkt 85). För att hitta det mest fördelaktiga alternativet, måste borgenären nämligen bedöma för- och nackdelarna med respektive förfarande (se, för ett liknande resonemang, dom kommissionen/Buczek Automotive, punkt 73 ovan, EU:C:2013:186, punkt 57).

- 138 När det för det andra gäller fastställandet av bevisbördan avseende uppfyllandet av villkoren för tillämpning av kriteriet privat borgenär, ska det inledningsvis erinras om att kommissionen, när den, beträffande kriteriet privat borgenär, gör den helhetsbedömning som avses i punkt 133 ovan, utöver de omständigheter som den berörda medlemsstaten har lagt fram ska beakta alla andra för situationen relevanta omständigheter (se, för ett liknande resonemang och analogt, den rättspraxis som anges i punkt 98 ovan). Då det visar sig att kriteriet om en privat borgenär kan vara tillämpligt, ankommer det på kommissionen att förelägga den berörda medlemsstaten att inkomma med alla relevanta upplysningar som gör det möjligt för kommissionen att pröva om rekvisiten för detta kriteriums tillämplighet och tillämpning är uppfyllda (dom kommissionen/Buczek Automotive, punkt 73 ovan, EU:C:2013:186, punkt 33).
- 139 Av detta följer att bevisbördan för att villkoren för tillämpningen av kriteriet privat borgenär är uppfyllda åligger kommissionen (se, för ett liknande resonemang, dom Commission/Buczek Automotive, punkt 73 supra, EU:C:2013:186, punkt 34). Detta gäller i än högre grad när det angripna beslutet inte grundar sig på ett bristande skydd för de uppgifter som kommissionen hade begärt av den berörda medlemsstaten, utan på konstaterandet att en privat borgenär inte skulle ha handlat på samma sätt som myndigheterna i nämnda medlemsstat, vilket konstaterande förutsätter att kommissionen har haft tillgång till alla relevanta uppgifter för att fatta sitt beslut (se, för ett liknande resonemang, dom kommissionen/Buczek Automotive, punkt 73 ovan, EU:C:2013:186, punkt 35).
- 140 För det andra ska det erinras om att det följer av den rättspraxis som kommissionen har hänvisat till att denna institution inte kan kritiseras för att den inte har beaktat eventuella faktiska eller rättsliga förhållanden som skulle ha kunnat åberopas under det administrativa förfarandet men som inte har åberopats, eftersom kommissionen inte har någon skyldighet att ex officio föreställa sig vilka omständigheter som skulle ha kunnat åberopas (dom av den 14 januari 2004, Fleuren Compost/kommissionen, T-109/01, REG, EU:T:2004:4, punkt 49. Se även, för ett liknande resonemang, dom kommissionen/Sytraval och Brink's France, punkt 85 supra, EU:C:1998:154, punkt 60).
- 141 Kommissionen är emellertid skyldig, för att främja en god förvaltning vid tillämpningen av fördragets grundläggande bestämmelser om statligt stöd, att utföra granskningsförfarandet av de ifrågasatta åtgärderna på ett omsorgsfullt och opartiskt sätt för att, då det slutgiltiga beslutet antas, förfoga över de mest kompletta och tillförlitliga uppgifterna för detta ändamål (dom av den 2 september 2010, kommissionen/Scott, C-290/07 P, REU, EU:C:2010:480, punkt 90. Se även, för ett liknande resonemang, dom kommissionen/Sytraval och Brink's France, punkt 85 ovan, EU:C:1998:154, punkt 62).
- 142 Vidare ska lagenligheten av ett beslut avseende statligt stöd bedömas av unionsdomstolen mot bakgrund av de uppgifter som kommissionen har tillgång till när den antar beslutet (se dom kommissionen/Scott, punkt 141 ovan, EU:C:2010:480, punkt 91 och där angiven rättspraxis).
- 143 Det följer i detta hänseende i huvudsak av rättspraxis att kommissionen kan bortse från de uppgifter som inte har lämnats till den under det administrativa förfarandet, eftersom den på ett giltigt sätt kan anta att den förfogar över mer trovärdiga upplysningar eller att nämnda uppgifter inte är relevanta (se, för ett liknande resonemang, dom kommissionen/Scott, punkt 141 ovan, EU:C:2010:480, punkterna 95–98).
- 144 För det tredje ska det påpekas att kommissionens prövning av frågan huruvida bestämda åtgärder kan betraktas som statligt stöd, på grund av att myndigheterna inte agerat på samma sätt som en privat borgenär, förutsätter en komplex ekonomisk bedömning (dom av den 22 november 2007, Spanien/Lenzing, C-525/04 P, REG, EU:C:2007:698, punkt 59, dom Frucona Košice/kommissionen, punkt 21 ovan, EU:C:2013:32, punkt 74, och dom kommissionen/Buczek Automotive, punkt 73 ovan, EU:C:2013:186, punkt 48).

- 145 I detta avseende erinrar tribunalen om att det – i samband med den prövning som unionsdomstolen företar av kommissionens komplicerade ekonomiska bedömningar inom området för statligt stöd – inte ankommer på unionsdomstolarna att ersätta den ekonomiska bedömning som gjorts av kommissionen med deras egen bedömning (dom Frucona Košice/kommissionen, punkt 21 ovan, EU:C:2013:32, punkt 75, och dom kommissionen/Buczek Automotive, punkt 73 ovan, EU:C:2013:186, punkt 49. Se även, för ett liknande resonemang, dom kommissionen/Scott, punkt 141 ovan, EU:C:2010:480, punkterna 64 och 66 och där angiven rättspraxis).
- 146 I den mån kommissionens tillämpning av kriteriet privat borgenär i en marknadsekonomi förutsätter en komplicerad ekonomisk bedömning, i likhet med tillämpningen av kriteriet privat investerare i en marknadsekonomi, ska domstolsprövningen enligt fast rättspraxis endast avse en kontroll av att reglerna för handläggning och för motivering har följts, att de faktiska omständigheter som lagts till grund för det omtvistade valet är materiellt riktiga, att bedömningen av dessa omständigheter inte är uppenbart oriktig och att det inte har förekommit maktmissbruk (se, för ett liknande resonemang, dom Spanien/Lenzing, punkt 144 ovan, EU:C:2007:698, punkterna 59–61).
- 147 Unionsdomstolarna ska emellertid inte bara pröva huruvida den bevisning som åberopats är materiellt riktig, tillförlitlig och samstämmig, utan även huruvida denna bevisning utgör samtliga relevanta uppgifter som ska beaktas för att bedöma en komplicerad situation och huruvida den kan ligga till grund för de slutsatser som dragits (se dom kommissionen/Scott, punkt 141 supra, EU:C:2010:480, punkt 65 och där angiven rättspraxis, samt dom Frucona Košice/kommissionen, punkt 21 ovan, EU:C:2013:32, punkt 76 och där angiven rättspraxis, och dom kommissionen/Buczek Automotive, punkt 73 ovan, EU:C:2013:186, punkt 50).
- 148 Det är mot bakgrund av de principer om vilka det erinras i den rättspraxis som anges ovan som det, i första hand ska prövas huruvida det angripna beslutet är välgrundat mot bakgrund av sökandebolagets argument.
- 149 Det ska i detta hänseende påpekas att kommissionen, i skäl 119 i det angripna beslutet, drog slutsatsen att en privat borgenär inte skulle tillstyrkt ackordet. Denna slutsats grundar sig på en bedömning av det belopp som det lokala skattekontoret sannolikt skulle kunna ha erhållit inom ramen för ett konkursförfarande och av detta förfarandes tidsåtgång jämfört med det belopp som föreslagits inom ramen för ackordet.
- 150 Således ansåg kommissionen i huvudsak att det belopp som det lokala skattekontoret sannolikt hade kunnat erhålla inom ramen för ett konkursförfarande skulle ha varit betydligt högre än det som den erhöll inom ramen för ackordet. Efter att ha korrigerat de bedömningar som gjorts i E-rapporten, att ha uppskattat de sannolika intäkterna av en försäljning av sökandebolagets tillgångar inom ramen för ett konkursförfarande och att från detta belopp ha dragit av kostnaderna för ett sådant förfarande, ansåg kommissionen, i punkterna 104 och 105 i det angripna beslutet att nämnda myndighet, inom ramen för ett konkurrensförfarande, skulle ha kunnat erhålla ett belopp på 356,7 miljoner SKK, det vill säga 132,4 miljoner mer än det belopp som erbjöds inom ramen för ackordet (224,3 miljoner SKK). Vidare tillade kommissionen, i skäl 106 i det angripna beslutet att "även om" bedömningsmetoden i E-rapporten skulle godtas skulle denna myndighet, i ett konkursförfarande kunna ha uppnått ett belopp på 225,5 miljoner SKK, vilket är ett högre belopp än det som erbjöds inom ramen för ackordet.
- 151 Vidare angav kommissionen för det första, beträffande tidsåtgången för ett konkursförfarande, i skälen 109–112 i det angripna beslutet, att denna tidsåtgång inte skulle ha haft någon betydande inverkan på en privat borgenärs beslut, eftersom det lokala skattekontoret i egenskap av borgenär med förmånlig ställning vid vilken tidpunkt som helst hade kunnat erhålla återbetalning av ett belopp på minst 194 miljoner SKK genom försäljningen av de tillgångar som utgjorde säkerhet. För det andra fastställde kommissionen emellertid, i skälen 113–118 i det angripna beslutet, dels den sannolika tidsåtgången för ett konkursförfarande, varvid den fann att denna sannolikt skulle vara kortare än den

genomsnittliga varaktigheten av ett sådant förfarande, dels att dess inverkan på det belopp som borgenären skulle kunna erhålla efter ett sådant förfarande (356,7 miljoner SKK efter avdrag för förfarandekostnader), varvid det i detta hänseende preciserade att enligt kommissionen skulle, på grund av storleken på intäkterna från en försäljning av de aktuella tillgångarna, även en tidsåtgång på fyra till fem år inte medföra någon avgörande betydelse för den privata borgenärens beslut.

- 152 I huvudsak, och utan att det påverkar huruvida kommissionens bedömningar är välgrundade, framgår det således att den, liksom krävs enligt den rättspraxis som anges i punkterna 133–137 ovan, har gjort en bedömning av fördelar och nackdelar med konkursförfarandet jämfört med ackordsförfarandet, bland annat med beaktande av de sannolika intäkterna av en försäljning av sökandebolagets tillgångar inom ramen för det första förfarandet och av inverkan av dess sannolika tidsåtgång, samt av det lokala skattekontorets egenskap av borgenär med en förmånlig ställning.
- 153 Sökandebolaget har emellertid gjort gällande att denna bedömning är felaktig och inte har bekräftats genom tillräckliga bevis. Bolaget har i synnerhet kritiserat kommissionens allmänna synsätt och bestritt skäl 92 i det angripna beslutet (den första och den sjätte serien argument). Vidare har det ifrågasatt kommissionens bedömning av de sannolika intäkterna av en försäljning av dess tillgångar inom ramen för ett konkursförfarande (den andra serien argument). Slutligen har sökandebolaget bestritt bedömningen av den sannolika tidsåtgången av ett sådant förfarande och dess inverkan på en privat borgenärs val (den tredje och den femte serien argument).
- 154 Inledningsvis ska det undersökas huruvida bedömningen, dels av de sannolika intäkterna av en försäljning av sökandebolagets tillgångar i ett konkursförfarande, dels av tidsåtgången av ett sådant förfarande samt dess inverkan på en privat borgenärs val.
- Huruvida beräkningen av intäkterna av en överlåtelse av sökandebolagets tillgångar inom ramen för ett konkursförfarande är välgrundad (den andra serien argument)
- 155 Sökandebolaget har bestritt uppskattningen av intäkterna av en överlåtelse av dess tillgångar inom ramen för ett konkursförfarande till 435 miljoner SKK. Sökandebolaget har i huvudsak, samtidigt som det påpekat att kommissionen ska bedöma denna fråga utifrån en privat borgenärs perspektiv och att det inte förfogade över varken någon erfarenhet eller nödvändig kunskap, gjort gällande att kommissionen begränsat sig till att göra uppskattningar utan att ha genomfört någon undersökning beträffande sannolikheten för en vinstbringande försäljning eller försökt erhålla expertutlåtanden eller andra bevis till stöd för dess uppskattning och att det inte kunde ersätta omräkningsfaktorerna i E-rapporten med andra faktorer, utan att ha erhållit relevanta bevis från en behörig expert.
- 156 Sökandebolaget har i synnerhet bestritt kommissionens beräkning av intäkterna av överlåtelsen av dess tillgångar som utgjorde garanti respektive dess lager samt av dess kortfristiga fordringar inom ramen för ett konkursförfarande.
- 157 För det första har sökandebolaget påpekat att kommissionen, genom att uppskatta den sannolikt lägsta intäkten av överlåtelsen av dess garanti-tillgångar till 194 miljoner SKK, medan det i E-rapporten tillämpades en omräkningsfaktor på 45 procent, har tillämpat en påhittad, skönsmässigt fastställd, irrationell och icke-styrkt faktor. Sökandebolaget har preciserat att nämnda belopp inte motsvarar en uppskattning av intäkterna av en överlåtelse under ett konkursförfarande och att det belopp på 397 miljoner SKK som de slovakiska myndigheterna betalat beräknades på grundval av dess räkenskaper. Vidare gjorde inte O.H:s hyrning av dess produktionstillgångar det möjligt att dra någon slutsats beträffande den sannolika vinsten av försäljningen av dem i händelse av ett konkursförfarande och kommissionen har inte beaktat L:s, fortfarande pågående, konkursförfarande.

- 158 För det andra anser sökandebolaget, när det gäller intäkterna av försäljningen av dess lager, att en privat borgenär skulle ha beaktat konsekvenserna av ett indragande av dess sprittillstånd på försäljningen av icke-färdiga produkter som motsvarade merparten av dess lager den 9 juli 2004. Vidare anser sökandebolaget att kommissionen felaktigt och utan att kullkasta de bevis som anges i skäl 108 i det angripna beslutet antog att villkoren för en försäljning inom ramen för ett konkursförfarande var desamma som dem på vilka den kunde likvidera lagerna under ackordsförfarandet.
- 159 För det tredje anser sökandebolaget, när det gäller intäkterna från överlåtelsen av dess kortfristiga fordringar, att kommissionen felaktigt vägrade att genomföra den andra justeringen i E-rapporten, utan motiv eller bevis mot denna justering. En privat borgenär skulle göra denna justering i syfte att fastställa det värde som förväntades kunna återkrävas på de resterande fordringarna.
- 160 Kommissionen har bestritt samtliga sökandebolagets argument såsom ogrundade. I huvudsak har kommissionen gjort gällande att den beaktade och i detalj undersökte de tillgängliga relevanta uppgifterna, och den har även preciserat att den inte kan anses ha någon skyldighet att betrakta varje expertrapport som relevant eller att begära ett expertutlåtande. Vidare har kommissionen gjort gällande att den kommit fram till slutsatsen att uppgifterna i E-rapporten inte var trovärdiga och att den gjorde en justering av omräkningsfaktorerna i denna rapport, mot bakgrund av de upplysningar och bevis som det lokala skattekontoret förfogade över vid tidpunkten för händelserna i målet. Kommissionen tillade i sin replik att det inte ankommer på den att själv vidta de åtgärder som en privat borgenär skulle ha vidtagit, utan att kontrollera att den offentliga myndigheten har handlat som sådan.
- 161 I synnerhet anser kommissionen, för det första, när det gäller sökandebolagets garanti-tillgångar att det, i avsaknad av förklaring beträffande den omräkningsfaktor som angetts i E-rapporten, var lämpligt att beakta alla de övriga tillgängliga uppgifterna avseende värdet på nämnda tillgångar som en privat borgenär skulle ha undersökt. Eftersom det ankommer på sökandebolaget att visa att dess påstående avseende logiken privat borgenär är välgrundad har kommissionen inte någon skyldighet att ange en korrekt omräkningsfaktor, utan att bedöma samtliga tillgängliga uppgifter för att fastställa huruvida sökandebolagets påstående bekräftas på ett trovärdigt sätt. Vidare har kommissionen, när det gäller hänvisningen till O.H., angett att den, i skäl 96 i det angripna beslutet, nöjde sig med att underkänna argumentet att det inte gått att hitta någon köpare. Vidare illustrerar denna hänvisning sökandebolagets tendens att fokusera sin uppmärksamhet på vissa detaljer på bekostnad av konstaterandet att även om omräkningsfaktorerna i E-rapporten beaktats skulle intäkterna från en försäljning av stödmottagarens tillgångar vid ett konkursförfarande bli större än intäkterna som föreslogs vid ackordsförfarandet och att nackdelarna med ackordet är uppenbara mot bakgrund av de av kommissionen korrigerade uppskattningarna.
- 162 För det andra har kommissionen, när det gäller sökandebolagets lager, för det första påpekat att det angripna beslutet underkänner E-rapportens omräkningsfaktor, beträffande vilken ingen förklaring getts, grundar en rimlig bedömning av intäkterna av försäljningen av lagren på andra tillgängliga uppgifter, nämligen en angivelse av sökandebolaget enligt vilken detta bolag kunde erhålla 110 miljoner SKK från försäljningen av lagren samt den konkreta utvecklingen av dessa. En försäljning av lager, under dessa omständigheter, i syfte att finansiera ackordet skulle emellertid kunna jämföras med omständigheterna vid en försäljning under ett konkursförfarande, eftersom det preciserats att sökandebolagets licens hade dragit tillbaka vid tidpunkten för nämnda försäljning. För det andra hade skäl 108 i det angripna beslutet enbart till syfte att underkänna de rapporter som lämnats in som bevis.
- 163 För det tredje anser kommissionen, när det gäller de kortfristiga fordringarna, att det även om det var lämpligt att justera deras bokföringsvärde för att återspegla deras faktiska värde och beakta de fordringar som var omöjliga att uppbära eller som var osäkra, fanns det ingenting som berättigade ett lägre värde än det som sökandebolaget själv hade avsett erhålla av sina gäldenärer. Vidare har

- sökandebolaget fortfarande inte lämnat någon motivering till den andra justeringen, och det har preciserats att den omständigheten att ett företag har försatts i konkurs enligt kommissionen inte äventyrar indrivningen av fordringarna av dess gäldenärer.
- 164 Det ska, i syfte att undersöka huruvida kommissionens bedömning av intäkterna från överlåtelsen av sökandebolagets tillgångar under ett konkursförfarande var välgrundad, erinras om att denna bedömning, såväl i E-rapporten som i det angripna beslutet, grundades på ”konkursfaktorer” som tillämpades på sökandebolagets olika tillgångar.
- 165 Som framgår av skäl 94 i det angripna beslutet, utgörs omräkningsfaktorn procentuellt av tillgångsvärdet vid en likvidationsförsäljning dividerat med bokföringsvärdet. Syftet med omräkningsfaktorerna är att beräkna tillgångars restvärde vid konkursförfarandet, alltefter försäljningens karaktär. Det preciseras att tillgångsvärdet vid en likvidationsförsäljning betydligt antas understiga bokföringsvärdet. Varken användningen av dessa omräkningsfaktorer eller definitionen av dessa har bestritts i förevarande mål.
- 166 Den i E-rapporten föreslagna uppskattningen och kommissionens uppskattning skiljer sig emellertid åt i två avseenden. Kommissionen anser nämligen att denna rapport inte är någon tillförlitlig utgångspunkt för att jämföra det föreslagna ackordsförfarandet med ett möjligt konkursförfarande (skäl 89 i det angripna beslutet).
- 167 För det första utgick beräkningarna i E-rapporten från sökandebolagets tillgångar per den 31 mars 2004, medan kommissionen utgick från dessa tillgångar per den 17 juni 2004 (skälen 90 och 103 i det angripna beslutet), vilket sökandebolaget inte har bestritt. Vid detta sistnämnda datumfastställdes bokföringsvärdena av de sökandebolagets olika tillgångar på följande sätt:
- Anläggningstillgångar (mark, byggnader, maskiner, immateriella tillgångar, finansiella tillgångar): 200 miljoner SKK,
 - Lager: 84 miljoner SKK,
 - Tillgänglighet: 161 miljoner SKK,
 - Kortfristiga kommersiella fordringar: 63 miljoner SKK.
- 168 Vidare har kommissionen angett att den inte kunde acceptera den i E-rapporten tillämpade metoden för att beräkna intäkterna av en överlåtelse av sökandebolagets tillgångar inom ramen för ett konkursförfarande (skäl 93 i det angripna beslutet). Kommissionen angav att det i denna rapport inte förklarades hur man valt omräkningsfaktorerna (skäl 94 i det angripna beslutet) och att de faktorer som tillämpats i denna rapport anläggningstillgångar (45 procent), på lager (20 procent) och på kortfristiga fordringar (20 procent, tillämpade på 59 procent av bokföringsvärdet av dessa fordringar) hade fastställts till alltför låga nivåer (skälen 95, 98 och 101 i det angripna beslutet).
- 169 Under dessa omständigheter fastställde kommissionen själv relevanta omräkningsfaktorer för att beräkna de sannolika intäkterna av en överlåtelse av sökandebolagets tillgångar inom ramen för ett konkursförfarande.
- 170 Sökandebolaget har bestritt denna beräkning. För att beräkna huruvida den är välgrundad bör tribunalen, mot bakgrund av parternas argument, precisera vilken plats som vid kommissionens bedömning ska tillskrivas expertutlåtanden och därefter bedöma vad kommissionens beräkningar ska omfatta.
- 171 Inledningsvis ska det, när det gäller expertutlåtanden, påpekas att kommissionen, i motsats till vad sökandebolaget har anfört, kunde underkänna de omräkningsfaktorer som tillämpats i E-rapporten.

- 172 Det följer nämligen av rättspraxis att kommissionen får anlita utomstående värderingsmän, vilket den för övrigt inte är skyldig att göra, men att den inte är befriad från skyldigheten att göra en bedömning av deras arbete (dom av den 16 september 2004, Valmont/kommissionen, T-274/01, REG, EU:T:2004:266, punkt 72, och dom av den 13 september 2010, Grekland m.fl./kommissionen, T-415/05, T-416/05 och T-423/05, REU, EU:T:2010:386, punkt 251). Ett expertutlåtande inte kan anses ha bevisvärde, vare sig det avges av kommissionen eller av domstolen, annat än på grundval av dess objektiva innehåll. Vidare innebär inte enbart ett påstående utan stöd i ett sådant dokument att det kan fastställas att det förekommer statligt stöd (dom Valmont/kommissionen, se ovan, EU:T:2004:266, punkt 71).
- 173 Det kan emellertid, i förevarande mål, konstateras att E-rapporten inte, som kommissionen gjorde gällande i det angripna beslutet (se punkt 168 ovan), innehåller någon förklaring beträffande de omräkningsfaktorer som tillämpats för att fastställa de högsta möjliga intäkterna av en försäljning av sökandebolagets tillgångar inom ramen för ett konkursförfarande. Av detta följer, mot bakgrund av den rättspraxis som anges i punkt 172 ovan, att de omräkningsfaktorer som tillämpas i denna rapport inte kan anses ha bevisvärde.
- 174 Mot bakgrund av att sökandebolaget i detta hänseende har gjort gällande att sådana beräkningar som dem som gjorts inom ramen för E-rapporten grundar sig på erfarenhet om omdöme, ska det tilläggas att ett sådant påstående, mot bakgrund av den rättspraxis som anges i punkt 172 ovan, inte räcker för att tillskriva en expertrapport ett bevisvärde och förplikta kommissionen att beakta de beräkningar som den innehåller.
- 175 Kommissionen gjorde följaktligen en riktig bedömning genom att inte godkänna E-rapportens metod. Det ska emellertid påpekas att kommissionen beaktade beräkningarna i denna rapport i andra hand och som en minimi-uppskattning.
- 176 Av detta följer även att alla de argument som sökandebolaget har anfört med stöd av de omräkningsfaktorer som tillämpats i E-rapporten, genom vilka detta bolag har klandrat kommissionen för att inte ha beaktat dessa och gjort gällande att en privat borgenär skulle ha beaktat dem, ska underkännas.
- 177 För det andra kan det, i den mån sökandebolaget har klandrat kommissionen för att inte ha inhämtat ett nytt expertutlåtande, påpekas att den kritik som har riktats mot kommissionen beträffande att den inte anlitate en utomstående sakkunnig för att utarbeta beslutet saknar grund. Ingen bestämmelse i fördraget eller i gemenskapsrätten medför en sådan skyldighet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 25 juni 1998, British Airways m.fl./kommissionen, T-371/94 och T-394/94, REG, EU:T:1998:140, punkt 72, och av den 16 mars 2000, Astilleros Zamacona/kommissionen, T-72/98, REG, EU:T:2000:79, punkt 55).
- 178 I den mån sökandebolaget, i detta sammanhang, har hänvisat till punkterna 13, 14 och 20–28 i domen av den 21 november 1991, Technische Universität München (C-269/90, REG, EU:C:1991:438), av vilka det ha dragit slutsatsen att kommissionen, även om den gör en skönsmässig bedömning av de faktiska omständigheterna och bevisningen, ska tillägna sig en lämplig sakkunskap, räcker det att påpeka att det i de bestämmelser som var tillämpliga i det mål som ledde till den dom till vilken sökandebolaget har hänvisat, till skillnad från de bestämmelser som är tillämpliga i förevarande mål, föreskrevs att kommissionen, i förekommande fall, skulle rådfråga en grupp sakkunniga. Av detta följer att det, mot bakgrund av den rättspraxis som anges i punkt 177 ovan, inte kan dras någon slutsats av denna dom avseende förevarande mål.
- 179 För det andra ska det emellertid bedömas huruvida kommissionens beräkningar är välgrundade. Det ska i synnerhet i detta hänseende erinras om att även om kommissionen, såsom framgår av punkt 177 ovan, inte har någon skyldighet att anlita utomstående sakkunniga för att utarbeta det angripna beslutet, ankommer det emellertid på den att fastställa huruvida det är uppenbart att en

- privat borgenär inte skulle ha godkänt ackordet och att det är kommissionen som har bevisbördan för att villkoren för tillämpningen av kriteriet privat borgenär inte var uppfyllda i förevarande mål (se punkterna 132, 133, 137 och 139 ovan).
- 180 Det ska således erinras om att de huvudsakliga överväganden som kommissionen framförde i det angripna beslutet innan den, i synnerhet mot bakgrund av den rättspraxis som anges i punkterna 145–147 ovan, gjorde en bedömning av huruvida dessa beräkningar, såsom sökandebolaget i huvudsak har påstått är behäftade med uppenbara felaktiga bedömningar, huruvida de bekräftas tillräckligt av uppgifterna i handlingarna i målet, och huruvida kommissionen har beaktat samtliga relevanta uppgifter.
- 181 I det angripna beslutet beräknade kommissionen de sannolika intäkterna av en överlåtelse av sökandebolagets tillgångar till 435 miljoner SKK, varav 194 i anläggningstillgångar, 43 i lager, 37 i kortfristiga fordringar och 161 i kassa (tabell 5 i det angripna beslutet). Kommissionen tillämpade således konkursfaktorerna vilka, för var och en av tillgångsposterna, uppgick till 97, 52, 59 och 100 procent, varvid den preciserade att fastställandet av de tre första faktorerna har bestritts i förevarande mål.
- 182 Närmare bestämt beräknade kommissionen, för det första, de sannolika intäkterna av överlåtelsen av sökandebolagets anläggningstillgångar inom ramen för ett konkursförfarande till 194 miljoner SKK. Detta belopp motsvarar värdet av de tillgångar som lämnats som säkerhet till det lokala skattekontoret, såsom sökandebolaget hade angett den på grundval av de beräkningar som oberoende sakkunniga hade gjort år 2003 eller år 2004. Kommissionen anser att ett sådant sakkunnigpris normalt bör motsvara tillgångarnas allmänna värde, det vill säga uttrycka priset för vilket man vid den tidpunkten kan sälja dem. Detta värde fastställdes nämligen för att i enlighet med skatteförvaltningslagen värdera dem som säkerhet (skäl 95 i det angripna beslutet). Det rör sig om ett minimivärde, eftersom sökandebolagets anläggningstillgångar av de slovakiska myndigheterna hade beräknats till 397 miljoner SKK, liksom anges i den första fotnot som anges under tabell 5 i det angripna beslutet. Vidare svarade kommissionen, i skäl 96 i det angripna beslutet, på sökandebolagets påstående att skulle ha varit svårt att hitta en köpare, att en konkurrent hade ett omedelbart intresse av detta bolags produktionstillgångar.
- 183 För det andra tillämpade kommissionen, beträffande sökandebolagets lager, en omräkningsfaktor på 52 procent, i huvudsak med motiveringen att sökandebolaget hade haft intäkter på 110 miljoner SKK av försäljningen av dess lager år 2004 och att denna faktor motsvarade förhållandet mellan detta belopp och bokföringsvärdet av lagren vid den relevanta tidpunkten. Kommissionen tillade att sökandebolagets verksamhet gjorde att man kunde förutsätta att dess lager bestod av färdiga produkter eller halvfabrikat, som skulle ha varit lätta att sälja (skälen 98 och 99 i det angripna beslutet).
- 184 För det tredje angav kommissionen, beträffande sökandebolagets kortfristiga fordringar en omräkningsfaktor på 59 procent. Denna motsvarade en justering som i E-rapporten tillämpats på bokföringsvärdet av dessa fordringar för att återspegla att de var osäkra eller inte kunde drivas in och, följaktligen, det faktiska värdet av de indrivningsbara fordringarna. Däremot angav kommissionen att det på detta sätt fastställda värdet enligt de uppgifter som de slovakiska myndigheterna lämnat motsvarade de indrivningsbara fordringarna och tillämpade därför inte någon annan faktor, till skillnad från E-rapporten i vilken det hade gjorts en andra justering med en omräkningsfaktor på 20 procent (skälen 100–102 i det angripna beslutet).
- 185 Det följer av dessa erinranden om det angripna beslutet att kommissionen fastställde omräkningsfaktorerna genom slutsatser av handlingarna i det administrativa förfarandet. Dessa slutsatser drogs visserligen på grundval av de uppgifter som sökandebolaget lämnat eller som det inte

bestritt, men kommissionen gjorde ingen metodisk eller ekonomisk bedömning och begärde inte, under det administrativa förfarandet, några ytterligare upplysningar för att kontrollera och bekräfta de slutsatser som den hade dragit av dessa uppgifter.

- 186 Det ska emellertid påpekas att uppgifterna i handlingarna i det administrativa förfarandet inte i tillräcklig utsträckning och på ett entydigt sätt kan bekräfta kommissionens slutsatser avseende beräkningen, till 435 miljoner SKK, av intäkterna av försäljningen av sökandebolagets tillgångar vid ett konkursförfarande.
- 187 Således ska det för det första, när det gäller beräkningen av de sannolika intäkterna av en överlåtelse av dess anläggningstillgångar, påpekas att sökandebolaget i sitt yttrande avseende beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet, angav att värdet av de tillgångar som lämnats som säkerhet uppgick till cirka 194 miljoner SKK. Sökandebolaget har i detta hänseende preciserat att detta värde hade tagits från de oberoende beräkningsrapporter som upprättats under åren 2003 och 2004 och att det kunde kontrolleras i de beslut om uppskov med betalning av skatter som det lokala skattekontoret fattade mellan år 2000 och år 2003. Sökandebolaget har även tillagt att detta belopp inte automatiskt motsvarade de sannolika intäkterna av en överlåtelse av de tillgångar som lämnats som garanti inom ramen för ett konkursförfarande och att det högsta sannolika värdet låg mellan 20 och 50 procent av detta värde.
- 188 Till svar på en åtgärd för processledning, genom vilken tribunalen hade begärt att sökandebolaget skulle inkomma med de rapporter som anges i punkt 187 ovan, lämnade detta bolag en rapport som upprättats av K. samt 13 beslut om uppskov med betalning av skatter som upprättats i syfte att skapa säkerheter mellan juli 2000 och september 2003.
- 189 Kommissionen angav för sin del, till svar på en fråga som tribunalen ställt som en åtgärd för processledning, att den under det administrativa förfarandet inte hade begärt att de rapporter som nämns i punkt 187 ovan skulle inges. Den påpekade emellertid att den hade tillgång till de beslut om uppskov med betalning som nämns i punkt 188 ovan samt till slutsatserna av den inspektion som hade gjorts i sökandebolagets lokaler den 21 juni 2004, såsom de hade angetts i en skrivelse av de slovakiska myndigheterna som den bilagt sitt svar. Kommissionen har vidare gjort gällande att den, eftersom de beräkningsrapporter som nämns ovan i punkt 187 hade beställts särskilt för att fastställa värdet på tillgångarna i syfte att lämna dem som säkerhet, kunde använda det belopp som sökandebolaget hade fastställt. Enligt kommissionen måste detta belopp nämligen, när värdet av en tillgång har fastställts för att användas som säkerhet, nödvändigtvis beakta vad som skulle hända om säkerheten kom att användas.
- 190 Det följer visserligen av de omständigheter som anges i punkterna 188 och 189 ovan att parterna i huvudsak är eniga om att beräkningen av värdet på sökandebolagets anläggningstillgångar till 194 miljoner SKK, som detta bolag själv har angett, var avsett att utgöra säkerhet till förmån för det lokala skattekontoret vid tidpunkten för uppskovet med betalning av de skatter som bolaget var skyldigt att betala.
- 191 Det ska emellertid, för det första, påpekas att handlingarna i målet, trots de omständigheter som anges i punkterna 188 och 189 ovan, inte gör det möjligt att fastställa huruvida denna beräkning av de tillgångar som lämnats som säkerhet återspeglar bokföringsvärdet av de anläggningstillgångar som lämnats som säkerhet, deras marknadsvärde eller deras överlåtelsevärde i händelse av ett konkursförfarande. Parternas uppfattning skiljer sig åt i detta hänseende. Medan sökandebolaget, som framgår av punkt 187 ovan, har uttryckt tvivel beträffande förhållandet mellan beloppet 194 miljoner SKK och intäkterna av en överlåtelse av dess anläggningstillgångar i ett konkursförfarande, har kommissionen begränsat sig till att, i det angripna beslutet och vid tribunalen, anta att detta belopp borde återspegla det allmänna värde av tillgångarna som motsvarar det pris som dessa skulle kunna

vara föremål för vid en överlåtelse vid en viss tidpunkt, inbegripet inom ramen för ett konkursförfarande, utan att försöka kontrollera föremålet, metoden eller tillförlitligheten av den beräkning på vilken det grundade sig.

- 192 Även om vissa av de beslut avseende uppskov med skatteskulder som sökandebolaget ingett innehåller en beräkning av de tillgångar som lämnats som säkerhet med hänvisning till beräkningar som gjordes år 2002, tillåter inte dessa samlade beslut att fastställa ett totalt belopp på 194 miljoner SKK. I synnerhet innehåller flera av dessa endast en uppräkningslista av tillgångar som lämnats som säkerhet, dock utan att ange deras värde.
- 193 Vidare har den slovakiska myndigheten i dess ovan i punkt 189 nämnda skrivelse hänvisat till den inspektion som gjordes den 21 juni 2004 i sökandebolagets lokaler och angett resultatet av denna. Det anges i denna skrivelse att sökandebolagets anläggningstillgångar, som framgår av ett sakkunnigutlåtande, uppgick till 200 miljoner SKK. Däremot ska det, även om det antas att det rör sig om samma beräkning som den som sökandebolaget har nämnt, påpekas att denna skrivelse inte innehåller någon annan angivelse av värdet på de anläggningstillgångar som lämnats som säkerhet. Det anges inte heller i denna skrivelse att beloppet 194 miljoner SKK, vilket i övrigt inte nämns i denna, motsvarar de sannolika intäkterna av en överlåtelse av sökandebolagets anläggningstillgångar i ett konkursförfarande.
- 194 Vidare ska det påpekas att den beräkning som kommissionen tillämpade, vilken är från slutet av år 2003 eller början av år 2004, mot bakgrund av de uppgifter som parterna har lämnat, grundar sig på beräkningar som gjorts mellan år 2000 och år 2003 vid uppskoven med betalning. Beloppet på 194 miljoner SKK härrör således inte, som sökandebolaget påpekade vid förhandlingen, från en samtida beräkning. Som sökandebolaget har gjort gällande skrivs emellertid värdet på de tillgångar som lämnats som säkerhet, särskilt fordon och maskiner, ned med tiden.
- 195 Slutligen ska det tilläggas att den omräkningsfaktor som kommissionen tillämpade är särskilt hög, då den motsvarar 97 procent av bokföringsvärdet av sökandebolagets samtliga anläggningstillgångar (194 av 200 miljoner SKK). Som sökandebolaget med fog har gjort gällande minskar omständigheterna kring en försäljning i ett konkursförfarande värdet av en tillgång i förhållande till en försäljning på normala kommersiella villkor under vilka säljaren bland annat kan välja tidpunkt för försäljningen. Kommissionen gjorde vidare själv, i skäl 94 i det angripna beslutet, gällande att "beroende på tillgångsslag, [anses] tillgångsvärdet vid en likvidationsförsäljning understiga bokföringsvärdet betydligt".
- 196 Mot bakgrund av de ovan i punkterna 191–195 angivna övervägandena, ska det fastställas att handlingarna i det administrativa förfarandet inte gör det möjligt att tillräckligt bekräfta den omräkningsfaktor som kommissionen tillämpade i syfte att beräkna intäkterna av överlåtelsen av sökandebolagets anläggningstillgångar.
- 197 För det andra kan det, beträffande beräkningen av intäkterna av sökandebolagets kortfristiga fordringar, inledningsvis konstateras att sökandebolaget inte har bestritt kommissionens justering med 59 procent. Denna justering, tagen från E-rapporten, har enligt kommissionen till syfte att återspegla att vissa fordringar var osäkra eller inte kunde drivas in (se punkt 184 ovan).
- 198 Det ska i detta hänseende – utan att det är nödvändigt att uttala sig i frågan, som sökandebolaget inte har tagit upp, huruvida kommissionen utan att säga emot sig själv kunde använda den i E-rapporten tillämpade faktorn 59 procent trots att den inte ansåg att denna rapport var tillförlitlig – påpekas att eftersom det i nämnda rapport helt saknas förklaring och mot bakgrund av sökandebolagets invändningar, kan det varken anses att denna faktors betydelse är fastställd eller att den är grundad. Även om denna faktor enligt kommissionen i huvudsak gör det möjligt att fastställa vilka säkra kortfristiga fordringar som skulle kunna betalas eller överlåtas utan förlust i ett konkursförfarande, är det således enligt sökandebolagets uppfattning nödvändigt att göra en ytterligare justering, för att

beakta omständigheterna för ett sådant konkursförfarande under vilket under vilket en betalning eller en överlåtelse av de kortfristiga fordringarna skulle ske med ett värde som kan återkrävas och skulle kostnader, risker och förseningar.

- 199 Det finns emellertid ingenting i handlingarna i målet som gör det möjligt att bekräfta kommissionens påstående att de kortfristiga fordringarnas belopp som fastställts med tillämpning av faktorn 59 procent kan återkrävas i sin helhet, utan att påverkas av omständigheterna kring en överlåtelse i ett konkursförfarande.
- 200 Det kan, under dessa omständigheter, konstateras att handlingarna i målet inte gör det möjligt att i tillräcklig grad styrka den omräkningsfaktor på 59 procent som kommissionen har tillämpat på de kortfristiga fordringarna.
- 201 Av detta, och särskilt av slutsatserna i punkterna 196–200 ovan, följer att handlingarna i det administrativa förfarandet inte i tillräcklig grad kan styrka kommissionens beräkning av de sannolika intäkterna av en överlåtelse av anläggningstillgångarna och de kortfristiga fordringarna inom ramen för ett konkursförfarande. Det framgår således att kommissionen inte, vid antagandet av det angripna beslutet, förfogade över de nödvändiga, mest kompletta och tillförlitliga uppgifterna för att fatta detta beslut och att den, som sökandebolaget i huvudsak har gjort gällande, skulle ha försökt få tillgång till ytterligare uppgifter för att kontrollera och bekräfta sina slutsatser.
- 202 Av detta följer, utan att det är nödvändigt att undersöka huruvida kommissionens bedömning av intäkterna av försäljningen av sökandebolagets lager, att handlingarna i det administrativa förfarande inte i tillräcklig grad kan styrka beräkningen, till 435 miljoner SKK, av intäkterna av en överlåtelse av dess olika tillgångar i ett konkursförfarande.
- 203 Kommissionens argument föranleder inte någon annan bedömning.
- 204 För det första har kommissionen gjort gällande att den, eftersom det inte ankommer på den utan på sökandebolaget att visa att dess påstående avseende logiken privat borgenär är välgrundat, inte har någon skyldighet att ange en korrekt omräkningsfaktor, utan att bedöma samtliga tillgängliga uppgifter för att fastställa huruvida sökandebolagets påstående bekräftas på ett trovärdigt sätt.
- 205 Det ska emellertid erinras om att detta argument är oförenligt med ovan i punk 139 angivna rättspraxis. Enligt denna rättspraxis är det kommissionens som har bevisbördan avseende uppfyllandet av villkoren för tillämpning av kriteriet privat borgenär. Kommissionen kan emellertid inte uppfylla denna bevisbörda genom att begränsa sig till att, beträffande bedömningen av villkoren för tillämpningen av kriteriet privat borgenär, enbart lägga fram hypoteser som inte är tillräckligt styrkta.
- 206 Även om tillämpningen av kriteriet privat borgenär, som kommissionen påpekade vid förhandlingen, innebär en "överföring" av bevisbördan, genom att det ankommer på medlemsstaten eller stödmottagaren att kullkasta de bevis som kommissionen har lagt fram och mot bakgrund av vilka villkoren för tillämpning av detta kriterium inte förefaller uppfyllda, kan det under dessa omständigheter konstateras att enbart dessa icke-bekräftade och av kommissionen framlagda bevis inte är tillräckliga för att berättiga en sådan omkastning av bevisbördan.
- 207 För det andra har kommissionen, såväl i det angripna beslutet som i sina skrivelser, hänvisat till den omständigheten att intäkterna av en överlåtelse av anläggningstillgångarna uppskattad till 194 miljoner SKK endast är ett minimipris, eftersom de slovakiska myndigheterna hade uppskattat värdet på de tillgångar som lämnats som säkerhet till 397 miljoner SKK.
- 208 Det ska emellertid för det första, bortsett från den omständigheten att sökandebolaget har bestritt denna beräkning av de slovakiska myndigheterna, påpekas, liksom sökandebolaget har gjort och som framgår av skälen 22 och 122 i det angripna beslutet, att dessa myndigheter under det administrativa

förfarandet angav att beloppet på 397 miljoner SKK hade fastställts på grundval av sökandebolagets bokföring. Under dessa omständigheter kan inte detta belopp ligga till grund för beräkningen av intäkterna av en överlåtelse av sökandebolagets anläggningstillgångar i ett konkursförfarande. Kommissionen har vidare, till svar på en fråga som tribunalen ställde vid förhandlingen, erkänt att den inte förfogade över några bevis beträffande detta beloppets sanningsenlighet, varför det inte kunde användas i beräkningarna. Det ska vidare påpekas att detta belopp, som enligt sökandebolaget beräknades innan säkerheterna lämnades, under alla omständigheter inte motsvarar sökandebolagets ekonomiska situation den 17 juni 2004 som kommissionen har använt som grund för sin beräkning. Vid detta datum uppgick nämligen bokföringsvärdet av anläggningstillgångarna till 200 miljoner SKK.

- 209 För det tredje har kommissionen kritiserat sökandebolagets tendens att rikta sin uppmärksamhet mot vissa detaljer i det angripna beslutet i stället för mot konstaterandet att de sannolika intäkterna av överlåtelsen av sökandebolagets tillgångar, även med beaktande av E-rapporten omräkningsfaktorer, skulle ha varit högre än det belopp som föreslogs inom ramen för ackordet och att ackordets ofördelaktiga karaktär är uppenbar mot bakgrund av de av kommissionen korrigerade uppskattningarna.
- 210 Det ska emellertid påpekas att kommissionens beräkning av de sannolika intäkterna av överlåtelsen av sökandebolagets tillgångar i ett konkursförfarande inte har styrkts i tillräcklig grad genom bevisningen (se punkterna 201 och 202 ovan). Av detta följer att kommissionen gjort en felaktig bedömning när den gjort gällande att fördelen med ett konkursförfarande jämfört med ackordsförfarandet är uppenbart mot bakgrund av de uppskattningar som gjorts på grundval av dess egen metod. Vidare, även om det stämmer att intäkterna av överlåtelsen av sökandebolagets tillgångar, även vid en tillämpning av de omräkningsfaktorer som används i E-rapporten, förblir mer än 1,2 miljoner SKK högre än den som nåtts inom ramen för ackordet, räcker emellertid inte enbart detta konstaterande för att fastställa att det är uppenbart att en privat borgenär skulle ha valt ett konkursförfarande framför ett ackordsförfarande. Denna slutsats beror nämligen även på den verkan som det första förfarandets tidsåtgång haft på valet av borgenär (se punkterna 222–234 nedan).
- 211 För det fjärde saknar kommissionens argument avseende O.H:s intresse av sökandebolagets anläggningstillgångar verkan på bedömningen av huruvida beräkningen av intäkterna av överlåtelsen av dess anläggningstillgångar, eftersom det enbart har till syfte att ange att sökandebolaget inte har visat att det saknas en potentiell köpare.
- 212 För det femte ska det tilläggas att kommissionens argument avseende sökandebolagets kortfristiga fordringar i huvudsak har underkänts i punkterna 198 och 199 ovan.
- 213 Mot bakgrund av dessa överväganden ska sökandebolagets argument som syftar till att bestrida kommissionens beräkning av de sannolika intäkterna av dess tillgångar i ett konkursförfarande godtas.

Huruvida bedömningen av ett konkursförfarandes tidsåtgång och dess inverkan på en privat borgenärs val är välgrundad (den tredje till den femte serien argument)

- 214 Sökandebolaget har bestritt kommissionens bedömning av ett konkursförfarandes tidsåtgång och dess inverkan på en privat borgenärs val.
- 215 För det första anser bolaget att argumentet att ett konkursförfarandes tidsutdräkt var irrelevant mot bakgrund av att det lokala skattekontoret kvalificerades som en borgenär med en förmånlig ställning är behäftat med samma fel som det som angavs i domen Frucona Košice/kommissionen, punkt 21 ovan (EU:C:2013:32). Sökandebolaget har för det första påpekat att den omständigheten att en person har rätt att sälja en tillgång inte innebär att den omedelbart kan hitta en köpare. Trots exemplet L., har kommissionen varken prövat denna fråga eller konstaterat att en det finns en potentiell köpare som är benägen att betala de sannolika intäkterna av en försäljning, vilket den har

påstått. För det andra uppgår de sannolika intäkterna av överlåtelsen av de tillgångar som lämnats som säkerhet endast till 90 miljoner SKK. Sökandebolaget ha i repliken tillagt att även om det lokala skattekontorets egenskap av borgenär med en förmånlig ställning är av visst intresse är inte denna omständighet tillräcklig för att berättiga kommissionens slutsats i skälen 110–112 i det angripna beslutet och bolaget har preciserat att det är kommissionen som har bevisbördan.

- 216 För det andra har sökandebolaget bestritt kommissionens bedömning av konkursförfarandets möjliga tidsåtgång. Sökandebolaget anser, mot bakgrund av tillgängliga bevis, att denna tidsåtgång inte med någon precision var förutsägbar. Vidare var det exempel avseende L:s konkursförfarande som sökandebolaget åberopade som bevis på svårigheten att finna en köpare av dess tillgångar ytterst relevant. Det ankommer emellertid på kommissionen att, när den informeras om en relevant faktisk omständighet, genomföra en lämplig undersökning. Dessutom beror inte möjligheten att skyndsamt slutföra ett förfarande på antalet borgenärer, utan på hur lätt det är att använda tillgångarna.
- 217 För det tredje har sökandebolaget gjort gällande att bedömningen i skäl 118 i det angripna beslutet är ogrundad, eftersom det, mot bakgrund av de korrekta beloppen, det vill säga 225,5 miljoner SKK som sannolikt resultat av en överlåtelse av dess tillgångar och 90 miljoner SKK för en omedelbar överlåtelse av de säkra tillgångarna, framgår att det var uppenbart att ackordsförslaget var förmånligare än ett konkursförfarande.
- 218 Kommissionen har bestritt samtliga argument.
- 219 För det första har kommissionen gjort gällande att även om det är riktigt att en rätt att omedelbart överlåta en tillgång inte innebär att det är möjligt att omedelbart hitta en köpare, är det icke desto mindre omöjligt för sökandebolaget att klandra kommissionen för att inte ha visat att det finns en köpare som är beredd att betala det pris som den har angett, eftersom det ankommer på sökandebolaget att fastställa att den offentliga borgenärens beteende svarar på en rationell ekonomisk logik. Kommissionen har tillagt att det följer av skäl 96 i det angripna beslutet att sökandebolagets anläggningstillgångar väckte intresse. Vidare anser kommissionen att den, mot bakgrund av de uppgifter som den hade tillgång till, inte hade någon anledning att dra slutsatsen att det var sannolikt att sökandebolaget befann sig i samma situation som L. För det andra består sökandebolagets andra argument, enligt kommissionen, i att upprepa de argument på vilka det redan har svarat inom ramen för den andra invändningen. För det tredje har kommissionen gjort gällande att den inte har upprepat den felaktighet som domstolen påtalade i domen Frucona Košice/kommissionen, punkt 21 ovan (EU:C:2013:32), utan att den tvärtom har åtgärdat den bristande motivering som det ursprungliga beslutet var behäftat med. Mot bakgrund av det lokala skattekontorets egenskap av borgenär med en förmånlig ställning saknade emellertid ett konkursförfarandes tidsåtgång verkan på valet av kriteriet privat borgenär.
- 220 För det andra har kommissionen för det första påpekat att skälen 113–117 i det angripna beslutet innehåller en bedömning som är underordnad den huvudsakliga slutsatsen att ett konkursförfarandes tidsåtgång inte skulle ha någon betydande verkan. Vidare anser kommissionen, när det gäller L., att de upplysningar som sökandebolaget lämnat i detta skede inte har bekräftats, har lämnats för sent och under alla omständigheter är otillräckliga. Slutligen har kommissionen gjort gällande att – utöver det förhållandet att sökandebolaget har underlåtit att förklara skälet till varför antalet borgenärer inte hade någon betydelse för bedömningen av ett konkursförfarandes tidsåtgång – slutsatsen i skäl 117 i det angripna beslutet grundar sig på ett antal omständigheter.
- 221 För det tredje har kommissionen påpekat att den redan har svarat på sökandebolagets argument som syftar till att ifrågasätta kommissionens bedömning av de förutsägbara intäkterna av överlåtelsen av det sistnämndas tillgångar i händelse av konkurs. Kommissionen har tillagt att sökandebolaget tycks beakta den omständigheten att den omedelbart kan använda de säkra tillgångarna som en omständighet som förstärker konkursförfarandets attraktivitet.

- 222 Kommissionen har, i skälen 109–112 i det angripna beslutet, i huvudsak gjort gällande att beträffande tidsåtgången för ett konkursförfarande inte skulle ha haft någon betydande inverkan på en privat borgenärs beslut. Enligt kommissionen hade det lokala skattekontoret i egenskap av borgenär med en förmånlig ställning, oberoende av denna tidsåtgång, kunnat få ersättning när som helst med ett belopp på 194 miljoner SKK på grund av överlåtelsen av de anläggningar som lämnats som säkerhet. Kommissionen har tillagt att nämnda myndighet, även med tillämpning av den beräkningsmetod som anges i E-rapporten på lager och kortfristiga fordringar, kunde förvänta sig att erhålla ytterligare 185 miljoner SKK efter ett konkursförfarande. Enligt kommissionen borde det lokala skattekontoret således ha varit medvetet om att den i ett konkursförfarande återbetalade skulden slutligen skulle ha varit mycket större än det belopp som föreslogs inom ramen för ackordsförfarandet och att det, jämfört med detta, endast hade behövt vänta på en del av detta belopp.
- 223 Det följer av denna erinran om det angripna beslutet att kommissionens beslut grundar sig på premissen att det lokala skattekontoret, omedelbart och oberoende av konkursförfarandets förlopp, hade kunnat erhålla ett belopp på 194 miljoner SKK genom överlåtelsen av sökandebolagets anläggningstillgångar. Som framgår av slutsatsen i punkt 196 ovan, har denna premiss emellertid inte styrkts i tillräcklig grad av handlingarna i målet.
- 224 Av detta följer att slutsatsen i skäl 112 i det angripna beslutet enligt vilken uppgifterna om konkursförfarandens längd inte väsentligt skulle påverkat en hypotetisk privat borgenärs beslut, är behäftad med samma felaktighet.
- 225 I skälen 113–118 uppskattade emellertid kommissionen, för fullständighetens skull, den sannolika tidsåtgången för ett konkursförfarande och dess inverkan på det belopp som kan erhållas av borgenären efter ett sådant förfarande. Enligt kommissionen är förfarandets tidsåtgång sannolikt kortare än den genomsnittliga varaktigheten av ett sådant förfarande, på grund av det fåtal borgenärer som sökandebolaget har och konkursvärdet av dess tillgångar (skälen 113–117 i det angripna beslutet). Kommissionen tillade att mot bakgrund av storleken på intäkterna från en försäljning av de aktuella tillgångarna, såsom de uppskattats genom dess egen metod, jämfört med det belopp som erbjuds i ackordsförfarandet, skulle även en tidsåtgång på fyra till fem år inte medföra någon avgörande betydelse för den privata borgenärens beslut. I så fall skulle konkursen behöva ta mer än nio år för att nuvärdet skulle understiga det överenskomna ackordsbeloppet. Ingen privat aktör på marknaden skulle uppfatta ett så långt konkursförfarande som sannolikt (skäl 118 i det angripna beslutet).
- 226 För det första kan det konstateras att det övervägande som kommissionen formulerat i skäl 118 i det angripna beslutet grundar sig på premissen att en privat borgenär, i händelse av konkurs, skulle ha kunnat erhålla ett belopp på 356,7 miljoner SKK, motsvarande de av kommissionen uppskattade intäkterna av en överlåtelse av tillgångarna efter avdrag för förfarandekostnader. Som sökandebolaget har påpekat och som har angetts i punkt 201 ovan, har kommissionens beräkning av intäkterna av en överlåtelse av sökandebolagets tillgångar inte i tillräcklig grad styrkts av handlingarna i målet.
- 227 För det andra är det, under dessa omständigheter, inte nödvändigt att bedöma hurvida bedömningen, i skälen 113–117 i det angripna beslutet, av den sannolika tidsåtgången för ett konkursförfarande är välgrundad. Även om det anses fastställt att detta förfarande skulle ha kunnat genomföras mer skyndsamt, ska det påpekas att enbart denna omständighet, under alla omständigheter, inte räcker för att berättiga slutsatsen, i skäl 119 i det angripna beslutet, att en privat borgenär skulle ha föredragit ett konkursförfarande framför ackordsförslaget.
- 228 Som redan har konstaterats i punkt 201 ovan, har kommissionens beräkning av det sannolika resultatet av en överlåtelse i detta konkursförfarande inte styrkts i tillräcklig grad i enlighet med den rättspraxis som anges i punkt 136 ovan har emellertid, utöver tidsåtgången, det belopp som kan förväntas erhållas i ett alternativt förfarande betydelse för den privata borgenärens val.

- 229 I övrigt och även om det antas att kommissionen, trots de reservationer som den med fog framfört beträffande E-rapporten (se punkterna 173–175 ovan), skulle ha haft för avsikt att i andra hand grunda sin bedömning på den i denna rapport uppdaterade beräkningen, kan det emellertid konstateras att en privat borgenär, liksom framgår av skäl 106 i det angripna beslutet, då hade kunnat räkna med att erhålla 225,5 miljoner SKK i ett konkursförfarande, det vill säga knappt 1,2 miljoner SKK mer än det belopp som föreslagits i ackordet. Bortsett från det förhållandet att kommissionen inte alls har undersökt vilken verkan ett konkursförfarande, om än mindre tidskrävande än genomsnittet, skulle få på valet hos en privat borgenär som kunde förvänta sig att erhålla ett sådant belopp, ska det under alla omständigheter påpekas att det, mot bakgrund av denna lilla skillnad i förhållande till de stora belopp som står på spel, skäligen kan antas att det är uppenbart att en privat borgenär, om än i en förmånlig ställning, skulle ha föredragit att omedelbart erhålla ett belopp på 224,3 miljoner SKK framför att invänta utgången av ett konkursförfarande i vilket denna skulle kunna erhålla 1,2 miljoner SKK mer, även om det antas att detta förfarande skulle kunna äga rum inom relativt kort tid.
- 230 Av detta följer att sökandebolagets argument för att bestrida bedömningen av verkan av ett konkursförfarandes tidsåtgång ska godtas.
- 231 Kommissionens övriga argument föranleder inte någon annan bedömning.
- 232 För det första har kommissionen gjort gällande att det ankommer på sökandebolaget att fastställa att den offentliga borgenärens beteende svarar mot en rationell ekonomisk logik.
- 233 Detta argument är oförenligt med rättspraxis avseende fördelning av bevisbördan avseende att villkoren för tillämpning av kriteriet privat borgenär är uppfyllda, såsom den har angetts i punkterna 138–143 ovan.
- 234 För det andra räcker det, eftersom kommissionen svarar på olika av sökandebolagets argument avseende möjligheten att skyndsamt hitta en köpare av anläggningstillgångar och på O.H:s intresse av dessa tillgångar, vid bedömningen av ett konkursförfarandes tidsåtgång och bolaget L:s fall, att konstatera att dessa argument inte har något samband med övervägandet att kommissionens bedömning av tidsåtgångens verkan på en privat borgenärs val är felaktig på grund av att den grundar sig på en beräkning som i sig är felaktig, då den grundar sig på otillräckliga bevis, av de sannolika intäkterna av en överlåtelse av sökandebolagets tillgångar. Följaktligen är alla övriga argument irrelevanta i detta skede.
- 235 Mot denna bakgrund ska slutsatsen dras att handlingarna i målet inte kan bekräfta slutsatsen, i skäl 119 i det angripna beslutet, att en privat borgenär skulle ha föredragit ett konkursförfarande framför ackordsförslaget.
- 236 Av detta följer att talan ska bifallas på sökandebolagets tredje grund. Det är således inte nödvändigt att pröva de argument som detta bolag har anfört avseende beräkningen av de sannolika intäkterna av en försäljning av dess lager.
- 237 Det ska emellertid tilläggas att slutsatsen i skäl 139 i det angripna beslutet, att kriteriet privat borgenär inte är uppfyllt, inte bara är grundat på konstaterandet att en privat borgenär skulle ha föredragit en konkurs framför ackordsförslaget, utan också på konstaterandet att en sådan borgenär skulle ha privilegierat en skatteindrivning framför nämnda förslag. Det räcker således att ett av dessa båda förfaranden, konkursförfarande eller skatteindrivning, är mer förmånligt än ackordsförfarandet för att berättiga slutsatsen att kriteriet privat borgenär inte har iakttagits i det aktuella fallet.
- 238 Däremot följer av detta att det enbart är för det fall såväl ett konkursförfarande som ett skatteindrivningsförfarande skulle visa sig mindre förmånligt än ackordsförfarandet som slutsatsen i skäl 139 i det angripna beslutet, att kriteriet privat borgenär inte är uppfyllt, är rättsstridig.

239 Följaktligen kan inte slutsatsen i punkt 235 ovan i sig berättiga en ogiltigförklaring av det angripna beslutet. Det skulle nämligen vidare krävas att den fjärde grunden, beträffande jämförelsen mellan skatteindrivningsförfarandet och ackordet, är välgrundad. Den bör därför tas upp till prövning.

Den fjärde grunden: felaktigheter i slutsatsen att skatteindrivningsförfarandet är mer förmånligt än ackordsförfarandet

240 Sökandebolaget, har som fjärde grund, bestritt slutsatsen i det angripna beslutet, att skatteindrivningsförfarandet i huvudsak var mer förmånligt än ackordsförslaget. Efter att inledningsvis ha angett etapperna i detta förfarande såsom det föreskrivs i slovakisk rätt, har sökandebolaget gjort gällande sex serier argument till stöd för denna grund. Dessa kan delas in i två kategorier, beroende på huruvida de (den första kategorin) avser, tillämpligheten av kriteriet privat borgenär vid en jämförelse av skatteindrivningsförfarandet och ackordsförfarandet (den första och den andra serien argument) och (den andra kategorin) tillämpningen av detta kriterium (den tredje till den sjätte serien argument).

Huruvida kriteriet privat borgenär är tillämpligt vid en jämförelse av skatteindrivningsförfarandet och ackordsförfarandet (den första och den andra serien argument)

241 För det första anser sökandebolaget att kriteriet privat borgenär inte var relevant vid en jämförelse av skatteindrivningsförfarandet och ackordsförfarandet, eftersom det förstnämnda inte var tillgängligt för en privat borgenär. Vidare har sökandebolaget bestritt påståendet att inga bevis för att fastställa att detta kriterium var tillämpligt hade lagts fram i det aktuella fallet.

242 Dessa båda frågor ska prövas för sig, varvid den andra ska prövas först.

243 För det första anser sökandebolaget att kommissionen, av de skäl som det har angett i den andra grunden som gjorts gällande till stöd för förevarande talan, har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning i skäl 120 i det angripna beslutet.

244 Kommissionen har bestritt att detta argument skulle vara välgrundat och har i huvudsak upprepat de argument som den anförde till svar på sökandebolagets andra grund. Kommissionen har således erinrat om den berörda medlemsstatens angivelse att frågan huruvida den omtvistade åtgärden utgjorde ett statligt stöd inte hade kommit upp hindrar varje försök att åberopa kriteriet privat borgenär. Den har tillagt att även om stödmottagaren kan åberopa detta kriterium, måste denne i än högre grad på ett otvetydigt sätt styrka att nämnda medlemsstat, innan beviljandet av stödet eller vid tidpunkten för detta, var medveten om att den beviljade detta i sin egenskap av privat aktör.

245 Kommissionen påpekade i det angripna beslutet, i den mening som avses i ovan i punkterna 95 och 97 angivna rättspraxis som den överförde på kriteriet privat borgenär i skäl 82 i detta beslut, att inga bevis på att skattekontoret skulle ha övervägt ett skatteindrivningsförfarande och dragit slutsatsen att det skulle varit mindre gynnsamt än ackordsuppställningen hade framförts (skäl 120 i det angripna beslutet). Det framgår emellertid av det angripna beslutet att kommissionen, även om den preciserade att sökandebolaget inte jämförde det föreslagna ackordet med det möjliga resultatet av en skatteindrivning, gjorde denna jämförelse med motiveringen att skatteindrivning, som de slovakiska myndigheterna bekräftade, var ett möjligt alternativ för skattekontoret, antingen före ackordsförfarandet eller sedan skattekontoret lagt in veto mot det föreslagna ackordsförfarandet och att "[d]enna möjlighet [därför måste] granskas i samband med kriteriet om en [privat] borgenär" (skäl 121 i det angripna beslutet).

246 Utan att det är nödvändigt att uttala sig om sökandebolagets möjlighet att genom en enkel hänvisning till de argument som det har anført till stöd för en annan grund i syfte att bestrida andra av kommissionen i det angripna beslutet framförda överväganden, kan det konstateras att de argument

som har framförts av klaganden inte kan att vederlägga de övervägande som formulerats i skäl 120 i det angripna beslutet. Som framgår vid en undersökning av den andra grunden bestred sökandebolaget i huvudsak slutsatsen, i skäl 83 i det angripna beslutet, enligt vilken det av den omständigheten att den berörda medlemsstaten inte hade åberopat kriteriet privat borgenär utan tvärtom hade angett att den omtvistade åtgärden utgjorde ett statligt stöd. Kommissionen drog emellertid inte någon sådan slutsats i skäl 120.

- 247 Vidare ska det, i den mån kommissionen har påpekat att kriteriet privat borgenär var otillämpligt vid en jämförelse mellan ett skatteindrivningsförfarande och ett ackordsförfarande och om det antas att skäl 120 i det angripna beslutet ska tolkas så, att den underförstått innehåller en sådan slutsats, erinras om att det vid bedömningen av sökandebolagets andra grund konstaterades att detta kriterium var tillämpligt på omständigheterna i förevarande mål. Eftersom detta kriterium är tillämpligt som sådant, ska det anses att kommissionen inte, avseende dess tillämplighet, kan göra åtskillnad mellan de olika alternativen till den omtvistade åtgärden.
- 248 Det ska i detta hänseende vidare tilläggas att det, som framgår av punkt 245 ovan, entydigt framgår av skäl 121 i det angripna beslutet att kommissionen ansåg att det var lämpligt att tillämpa skatteindrivningsförfarandet vid tillämpningen av kriteriet privat borgenär, eftersom detta förfarande var ett möjligt alternativ för det lokala skattekontoret. Med andra ord ansåg kommissionen att det i detta sammanhang var nödvändigt att pröva kriteriet privat borgenär i sak, eftersom skatteindrivningsförfarandet var ett möjligt alternativ och, som den har anfört i sina skrivelser, för att bekräfta det angripna beslutet.
- 249 För det andra har sökandebolaget gjort gällande att kommissionen, i det angripna beslutet, har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning, eftersom skatteindrivningsförfarandet inte är tillgängligt för en privat borgenär och det angripna beslutet inte visar något analogt förfarande som en sådan borgenär skulle ha kunnat beviljas. Av detta följer att detta förfarande inte kan beaktas avseende kriteriet privat borgenär.
- 250 Kommissionen har bestritt dessa argument.
- 251 Domstolen har tidigare slagit fast att tillämpligheten av kriteriet privat borgenär inte var beroende av den form under vilken fördelen hade beviljats, utan av kvalificeringen av den åtgärd som en privat aktör hade vidtagit (se, analogt, dom av den 3 april 2014, kommissionen/Nederländerna och ING Groep, C-224/12 P, REU, EU:C:2014:213, punkt 31. Se även, för ett liknande resonemang och analogt, dom kommissionen/EDF, punkt 26 ovan, EU:C:2012:318, punkt 93). Det är i detta hänseende avgörande huruvida den aktuella åtgärden uppfyller ett kriterium avseende ekonomisk rationalitet, så att en privat borgenär, som avser maximera sina chanser att indriva sin fordran eller åtminstone en så stor del som möjligt av denna fordran, även skulle kunna acceptera en sådan åtgärd (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom kommissionen/Nederländerna och ING Groep, se ovan, EU:C:2014:213, punkt 36).
- 252 Det är i förevarande fall ostridigt att en privat borgenär, på samma sätt som det lokala skattekontoret, kunde acceptera att delvis avstå från sin fordran inom ramen för ackordet. Däremot är parterna överens om att endast det lokala skattekontoret hade möjlighet till ett skatteindrivningsförfarande.
- 253 Det kan emellertid, per analogi med ovan i punkt 251 angivna rättspraxis, konstateras att enbart den omständigheten att skatteindrivningsförfarandet inte var tillgängligt för en privat borgenär inte kan hindra en bedömning av kriteriet privat borgenär vid en jämförelse av detta förfarande med ackordsförfarandet. Denna omständighet hindrar nämligen inte en kontroll av den ekonomiska rationaliteten i det beslut som det lokala skattekontoret fattat om att välja ackordsförfarandet.

- 254 I detta sammanhang ska ett uteslutande på grund av irrelevans vidare göras av den rättspraxis som sökandebolaget har hänvisat till, enligt vilken det, vid en bedömning av huruvida samma åtgärd skulle ha antagits under normala marknadsförhållanden av en privat investerare i en situation så lik statens som möjligt, enbart är de förmåner och skyldigheter som är knutna till dess situation som aktieägare och inte dem som är knutna till dess egenskap av offentlig myndighet som ska beaktas (se dom kommissionen/EDF, punkt 26 ovan, EU:C:2012:318, punkt 79 och där angiven rättspraxis).
- 255 Bortsett från den omständigheten att denna rättspraxis inte avser frågan huruvida kriteriet privat borgenär kan tillämpas vid en jämförelse av fördelar respektive nackdelar i två förfaranden för indrivning av fordringar och varav endast ett är öppet för en privat borgenär medan en offentlig borgenär kan använda två förfaranden, ska det påpekas att det följer av de domar till vilka domstolen hänvisade till stöd för detta påstående i domen kommissionen/EDF, punkt 26 ovan (EU:C:2012:318, punkt 79), nämligen dom Belgien/kommissionen, punkt 51 ovan (EU:C:1986:302, punkt 14), dom av den 10 juli 1986, Belgien/kommissionen (40/85, REG, EU:C:1986:305, punkt 13), dom av den 14 september 1994, Spanien/kommissionen (C-278/92–C-280/92, REG, EU:C:1994:325, punkt 22), och dom av den 28 januari 2003, Tyskland/kommissionen (C-334/99, REG, EU:C:2003:55, punkt 134), att det vid tillämpningen av kriteriet avseende en privat investerare i en marknadsekonomi ska bortses från alla sociala, regionalpolitiska eller sektoriella överväganden och att andra kostnader eller annat ansvar som åligger medlemsstaten i dess egenskap av offentlig myndighet inte ska beaktas.
- 256 Mot denna bakgrund ska sökandebolagets argument avseende tillämpligheten av kriteriet privat borgenär vid en jämförelse mellan skatteindrivningsförfarandet och ackordsförfarandet underkännas.
- Tillämpning av kriteriet privat borgenär vid en jämförelse av skatteindrivningsförfarandet och ackordsförfarandet (tredje till sjätte serien argument)
- 257 Den tredje till sjätte serien argument som sökandebolaget har gjort gällande till stöd för denna grund avser en jämförelse, avseende kriteriet privat borgenär, mellan skatteindrivningsförfarandet och ackordsförfarandet.
- 258 För det första har sökandebolaget klandrat kommissionen för att, i skälen 121 och 123 i det angripna beslutet, ha gjort sig skyldig till felaktiga bedömningar avseende fastställandet av såväl det belopp som den transaktion på vilka kriteriet privat borgenär ska tillämpas. Inledningsvis har sökandebolaget, beträffande skäl 121 i detta beslut, påpekat att skatteindrivningsförfarandet var juridiskt otillgängligt efter ackordsförslaget och så länge ackordsförfarandet pågick, vilket kommissionen underförstått skulle ha erkänt. Vidare är den enda relevanta frågan huruvida det, den 9 juli 2004, var uppenbart att skatteindrivningsförfarandet var mer fördelaktigt än ackordet. Dessutom har sökandebolaget, beträffande skäl 123 i det angripna beslutet, gjort gällande att kommissionen inte var behörig att beräkna uppskoven med betalning mellan november 2002 och november 2003 och att den skulle hålla sig till en prövning av den enda i det aktuella fallet relevanta transaktionen utan att framföra några hypoteser avseende frågor som inte ingår i dess behörighetsområde.
- 259 För det andra har sökandebolaget påpekat att skäl 123 i det angripna beslutet endast innehåller hypotetiska och felaktiga påståenden samt rent spekulativa frågor som kommissionen inte har löst, vilka inte kan anses utgöra motivering till ett sådant beslut. Vidare har kommissionen underlåtit att behandla den relevanta frågan om huruvida en privat borgenär skulle ha skjutit upp betalningen av skatteskulden.
- 260 För det tredje har sökandebolaget i huvudsak klandrat kommissionen för att ha gjort sig skyldig till en uppenbart felaktig rättstillämpning och för att ha ignorerat de indikationer som domstolen gav i domen Frucona Košice/kommissionen, punkt 21 ovan (EU:C:2013:32), genom att ha underlåtit att undersöka alla tillgängliga upplysningar som på ett avgörande sätt kunde påverka en privat borgenärs beslutsförfarande, såväl när det gäller det belopp som kan erhållas i ett konkursförfarande som

kostnaderna för detta förfarande. I repliken tillade sökandebolaget, i motsats till vad kommissionen har gjort gällande, att det ankom på denna institution att i det angripna beslutet styrka de omständigheter som motiverade dess slutsats att en skatteindrivning skulle gett större intäkter än ackordet.

- 261 För det fjärde har sökandebolaget gjort gällande att kommissionen har gjort sig skyldiga till felaktigheter beträffande den möjliga tidsåtgången av ett skatteindrivningsförfarande. Det har i detta hänseende gjort gällande att kommissionen, eftersom den begränsat sig till att utan analys eller bevis anta att detta förfarande skulle ha kunnat genomföras skyndsamt, har underlåtit att undersöka denna fråga eller, åtminstone att i tillräckligt hög grad motivera det angripna beslutet. Vidare har sökandebolaget anfört att en privat borgenär skulle ha undersökt den sannolika tidsplanen för ett skatteindrivningsförfarande mot bakgrund av den relevanta lagstiftningen och skulle ha beaktat alla verkningar av ett skatteindrivningsförfarande, bland annat risken att sökandebolaget skulle försättas i konkurs under nämnda förfarande samt vilken tid som skulle krävas för att hitta en köpare benägen att betala minimibeloppet mot bakgrund av trösklarna i den slovakiska lagstiftningen. Sökandebolaget har till svar på kommissionens argument att den skulle ha antagit det angripna beslutet med beaktande av alla tillgängliga upplysningar i repliken gjort gällande att denna institution, enligt rättspraxis, ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att erhålla alla för dess bedömning relevanta upplysningar.
- 262 Kommissionen har bestritt samtliga argument.
- 263 För det första har kommissionen svarat att ett skatteindrivningsförfarande hade kunnat inledas före inledandet av ackordsförfarandet och för det fall de nationella domstolarna vägrade godkänna ackordet. Vidare är sökandebolagets argument avseende skäl 123 i det angripna beslutet grundat på en felaktig tolkning av observationen av händelserna före Republiken Slovakiens anslutning till unionen. Kommissionen har begränsat sig till att anta att det var tveksamt huruvida den berörda medlemsstatens beteende uppfyllde villkoren för kriteriet en privat borgenär, utan att anse det nödvändigt att grunda sin bedömning på denna omständighet för att, under alla omständigheter, dra slutsatsen att en privat borgenär inte skulle ha valt ackordet.
- 264 För det andra har kommissionen gjort gällande att frågan huruvida de uppskov med betalning som föregick ackordet hade skett helt utan stöd inte är relevant för slutsatsen att ackordet utgjorde ett statligt stöd. Skälen 122 och 123 i det angripna beslutet innehåller överflödiga påpekanden avseende den motivering på vilken slutsatsen avseende förekomsten av stöd grundar sig.
- 265 För det tredje har kommissionen påpekat att det, enligt rättspraxis, ankommer på sökandebolaget att, på ett entydigt sätt, med objektiva och verifierbara bevis styrka att fördelen inte följer av den berörda medlemsstatens ställning som privat marknadsaktör och skulle ha kunnat erhållas på marknaden. I avsaknad av försök från sökandebolagets sida att lämna erforderliga bevis, anser kommissionen att den skulle beakta alla tillgängliga upplysningar och trots allt bedöma tillförlitligheten i påståendet att det inte förekom något stöd på grund av att medlemsstaten hade agerat på samma sätt som en privat borgenär. Den har preciserat att den har undersökt skatteindrivningsförfarandet för att bekräfta det angripna beslutet. Under alla omständigheter är sökandebolagets argument avseende det belopp som kan erhållas inom ramen för ett skatteindrivningsförfarande och de kostnader som detta förfarande medför ogrundade. I detta avseende har kommissionen påpekat att det förefaller fastställt att ett skatteindrivningsförfarande inte medför lika höga administrativa kostnader som ett konkursförfarande, varvid den har preciserat att den inte förfogade över några uppgifter om några andra kostnader som skulle beaktas.
- 266 För det fjärde har kommissionen svarat att den har undersökt tidsåtgången för ett konkursförfarande och att den, trots de otillräckliga uppgifter som finns tillgängliga i detta avseende, har dragit slutsatsen att den omständigheten att ett skatteindrivningsförfarande, i förhållande till benägenheten för ett konkursförfarandes karaktäristiska långsamhet, leds av borgenären själv har en positiv verkan på effektiviteten och följaktligen på nämnda förfarandes tidsåtgång.

- 267 Det är mot bakgrund av den rättspraxis om vilken det erinras i punkterna 131–147 ovan som det ska prövas huruvida kommissionens jämförande bedömning av skatteindrivningsförfarandet och ackordsförfarandet avseende tillämpningen av kriteriet privat borgenär är välgrundad.
- 268 Enligt denna rättspraxis skulle kommissionen i förevarande fall fastställa huruvida det, mot bakgrund av ovan i punkt 136 nämnda faktorer, är uppenbart att en normalt försiktig och noggrann privat borgenär som befinner sig i en situation som ligger så nära som möjligt den situation som den slovakiska myndigheten befinner sig i och som försöker få betalt för de fordringar som den har hos en gäldenär skulle ha föredragit skatteindrivningsförfarandet framför ackordsförslaget. För att hitta det mest fördelaktiga alternativet, skulle kommissionen, utifrån en privat borgenärs intressen, jämföra för- och nackdelarna med respektive förfarande (se punkterna 132–137 ovan).
- 269 Vidare ska kommissionen när den, beträffande kriteriet privat borgenär, gör den helhetsbedömning som avses i punkt 133 ovan, utöver de omständigheter som den berörda medlemsstaten har lagt fram, beakta alla andra för situationen relevanta omständigheter. Då det visar sig att kriteriet om en privat borgenär kan vara tillämpligt, ankommer det på kommissionen att ålägga den berörda medlemsstaten att inkomma med alla relevanta upplysningar som gör det möjligt för kommissionen att pröva om rekvisiten för detta kriteriums tillämplighet och tillämpning är uppfyllda. Av detta följer att bevisbördan för att villkoren för tillämpningen av kriteriet privat borgenär är uppfyllda åligger kommissionen. Detta gäller i än högre grad när det angripna beslutet inte grundar sig på ett bristande skydd för de uppgifter som kommissionen hade begärt av den berörda medlemsstaten, utan på konstaterandet att en privat borgenär inte skulle ha handlat på samma sätt som myndigheterna i nämnda medlemsstat, vilket konstaterande förutsätter att kommissionen har haft tillgång till alla relevanta uppgifter för att fatta sitt beslut (se punkterna 138 och 139).
- 270 Slutligen följer det av ovan i punkt 147 nämnda rättspraxis att det ankommer på tribunalen att bland annat pröva huruvida de uppgifter på vilka kommissionen har grundat sin bedömning utgör samtliga relevanta uppgifter som ska beaktas och huruvida den kan ligga till grund för de slutsatser som dragits. Det preciseras att, i enlighet med den rättspraxis om vilken det erinras i punkt 134 ovan, ska som relevanta uppgifter anses vara alla uppgifter som på ett icke försumbart sätt kan påverka beslutsförfarandet hos en normalt försiktig och noggrann privat borgenär som befinner sig i en situation som ligger så nära som möjligt den situation som den offentliga borgenären befinner sig i och som försöker få betalt för de fordringar som borgenären har hos en gäldenär med finansiella svårigheter.
- 271 Det är i förevarande mål ostridigt att varken Republiken Slovakien eller sökandebolaget, under det administrativa förfarandet, hade gjort någon jämförelse, avseende kriteriet privat borgenär, mellan ackordsförfarandet och skatteindrivningsförfarandet. Det följer i synnerhet av handlingarna i målet att sökandebolaget, i sitt yttrande avseende beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet, begränsade sig till att göra gällande att ett skatteindrivningsförfarande inte hade kunnat tillämpas i förevarande mål eftersom ett sådant förfarandes förlöpande hindras av inledandet av antingen ett konkursförfarande eller ett ackordsförfarande. Sökandebolaget har tillagt att om det inte hade föreslagit ett ackordsförfarande, skulle dess ekonomiska situation ha förvärrats till den grad att det, inom några veckor, skulle ha varit extremt skuldbelagt och följaktligen enligt lag skulle ha tvingats inleda ett konkursförfarande eller ackordsförfarande enligt reglerna om obestånd. De slovakiska myndigheterna har, till svar på detta yttrande från sökandebolaget, preciserat att skattekontoret hade möjlighet att inleda ett sådant förfarande om de nationella domstolarna vägrat att tillstyrka ackordet.
- 272 Det följer emellertid av det angripna beslutet att kommissionen gjorde denna jämförelse av skatteindrivningsförfarandet och ackordet med motiveringen att det första utgjorde ett möjligt alternativ för skattekontoret, antingen före ackordsförfarandet eller sedan skattekontoret lagt in sitt veto mot det föreslagna ackordsförfarandet (skäl 121 i det angripna beslutet). Kommissionen kom i

huvudsak fram till slutledningen att en skatteindrivning skulle ha gett högre intäkter än ackordet (skäl 127 i det angripna beslutet) och att en privat borgenär om så varit möjligt skulle ha föredragit en skatteindrivning framför ackordsförfarandet (skäl 124 i det angripna beslutet).

- 273 I detta hänseende påpekade kommissionen för det första – efter att ha konstaterat att den slovakiska myndigheten och sökandebolaget hade olika uppfattningar om värdet av de anläggningstillgångar som lämnats som säkerhet och ansåg att det inte var nödvändigt att fastställa vilken uppgift som var korrekt (skäl 122 i det angripna beslutet) – att om värdet av sökandebolagets tillgångar i praktiken bara motsvarade hälften av säkerheten, skulle detta innebära att de säkerheter som krävdes för de uppskov med betalning som beviljats mellan november 2002 och november 2003 inte var tillräckliga. Under dessa omständigheter uppfyllde dessa skatteuppskov med all sannolikhet inte kriteriet privat borgenär. Samtidigt som kommissionen ansåg att den inte behövde fastställa om åtgärderna innebar ett statligt stöd, påpekade den emellertid att om nämnda skatteuppskov redan innebar ett statligt stöd, kunde man inte längre hänvisa till kriteriet privat borgenär när skulder efter uppskov senare delvis skrivs av (skäl 123 i det angripna beslutet).
- 274 Som sökandebolaget med fog har gjort gällande, och utan att det behöver prövas huruvida kommissionen var behörig att uttala sig om skatteuppskoven mellan november 2002 och november 2003, kan det emellertid konstateras att detta skäl i det angripna beslutet, vilket är rent hypotetiskt, inte i sig kan göra det möjligt att berättiga slutsatsen att en delvis avskrivning av skatteskulden skulle medföra en fördel för sökandebolaget som det inte hade kunnat erhålla på marknadens villkor. Kommissionen har nämligen, i detta skede, begränsat sig till att ange hypoteser utan att undersöka de frågor som den således har tagit upp, utan att lägga fram någon som helst bevisning till stöd för dessa och utan att därav dra någon slutgiltig slutsats.
- 275 Vidare har kommissionen i sina skrivelser erkänt att frågan huruvida de skatteuppskov som skett före ackordet var helt fria från stöd inte är relevant för slutsatsen att ackordet utgjorde ett statligt stöd och att skälen 122 och 123 i det angripna beslutet innehåller överflödiga synpunkter beträffande motiveringen till slutsatsen att det föreligger ett statligt stöd.
- 276 För det andra har kommissionen, i det angripna beslutet, angett att en privat borgenär, även om beloppet för de anläggningstillgångar som lämnats som säkerhet endast uppgick till 194 miljoner SKK, dock skulle ha föredragit ett skatteindrivningsförfarande (skäl 124 i det angripna beslutet). I detta hänseende har kommissionen påpekat att skattekontoret, vid ett sådant förfarande, kunde sälja gäldenärens tillgångar direkt. Enligt kommissionen överskred, vid slutandet av ackordet, värdet på sökandebolagets omsättningstillgångar, nämligen lager på 43 miljoner SKK, indrivningsbara fordringar på drygt 37 miljoner SKK och kassatillgångar på 161 miljoner SKK, det i ackordet förslagna beloppet. Kommissionen har tillagt att sökandebolaget innehade anläggningstillgångar med ett värde på minst 194 miljoner SKK (skäl 125 i det angripna beslutet). Slutligen påpekade kommissionen påpekat att en skatteindrivning, till skillnad från en konkurs, inte skulle ha inneburit några administrativa avgifter och att den således, eftersom den hade inletts och handlagts av skattemyndigheten själv, kunde förutsättas ske snabbt (skäl 126 i det angripna beslutet). Mot bakgrund av dessa omständigheter drog kommissionen slutsatsen att en skatteindrivning skulle ha gett större intäkter än ackordet (skäl 127 i det angripna beslutet).
- 277 I detta hänseende ska det inledningsvis påpekas att kommissionens bedömning grundar sig på en återgivning av de beräkningar som gjort inom ramen för konkursen.
- 278 Det har emellertid i punkt 201 ovan konstaterats att denna beräkning inte var styrkt i tillräcklig hög grad av handlingarna i målet.
- 279 Vidare har kommissionen, beträffande tidsåtgången för ett skatteindrivningsförfarande, begränsat sig till att ”anta att det kunde ha skett snabbt”, särskilt jämfört med konkursförfarandet, eftersom det skulle ha ingåtts och skötts av myndigheten själv. Däremot har kommissionen inte gjort någon

bedömning av denna tidsåtgång, vare sig under de omständigheter som förelåg i detta mål eller mot bakgrund av etapperna i förfarandet såsom det ha införts genom den slovakiska rätten. Kommissionen har i övrigt i sina skrivelser erkänt att de bevis som var tillgängliga avseende tidsåtgången för ett skatteindrivningsförfarande var otillräckliga.

- 280 Det ska emellertid erinras om att den tid som förfarandena tar i anspråk på ett icke försumbart sätt skulle kunna påverka beslutsförfarandet hos en privat borgenär (se, för ett liknande resonemang, dom Frucona Košice/kommissionen, punkt 21 ovan, EU:C:2013:32, punkt 81).
- 281 Det ska slutligen erinras om att situationen för ett gynnat företag kan utgöra en relevant omständighet för den globala bedömningen av villkoren för tillämpning av kriteriet privat borgenär (se, för ett liknande resonemang, dom Westdeutsche Landesbank Girozentrale och Land Nordrhein-Westfalen/kommissionen, punkt 56 ovan, EU:T:2003:57, punkt 251, och dom av den 30 juni 2015, Nederländerna m.fl./kommissionen, T-186/13, T-190/13 och T-193/13, EU:T:2015:447, punkt 88).
- 282 Även om sökandebolaget, under det administrativa förfarandet, angav att ett skatteindrivningsförfarande kunde ha avbrutits på grund av att dess ekonomiska situation skulle ha förvärrats till den grad att det skulle ha tvingats inleda ett konkursförfarande, beaktade kommissionen i det angripna beslutet emellertid inte alls denna omständighet och bedömde inte heller chanserna att skatteindrivningsförfarandet mot bakgrund av dessa omständigheter skulle kunna genomföras i det aktuella fallet. Denna brist kan inte avhjälpas genom anförandet, vid tribunalen, att sökandebolagets påstående är rent spekulativt.
- 283 Det ska vidare tilläggas att kommissionen, beträffande kostnaderna för ett skatteindrivningsförfarande, begränsade sig till att påstå att detta förfarande, till skillnad från konkursförfarandet, inte medförde några administrativa avgifter. Däremot framgår det inte av det angripna beslutet att kommissionen prövade frågan huruvida ett skatteindrivningsförfarande kunde generera avgifter av något slag. Kommissionen behandlade inte heller den eventuella betydelsen av deras inverkan på det belopp som kunde erhållas inom ramen för ett sådant förfarande.
- 284 Det framgår således att kommissionen, vid dagen för antagandet av det angripna beslutet, inte hade tillgång till några materiella uppgifter som gjorde det möjligt att påstå att en privat borgenär den 9 juli 2004 skulle ha valt skatteindrivningsförfarandet.
- 285 Denna slutsats kan dras utan att det är nödvändigt att pröva sökandebolagets övriga argument, vilka i huvudsak avser möjligheten och sannolikheten för en direkt försäljning inom ramen för ett skatteindrivningsförfarande, det värde på anläggningstillgångarna som en sakkunnig i förekommande fall skulle ha fastställt, tillämpning av siffror som fastställts vid beräkningen av de sannolika intäkterna av en försäljning av tillgångarna i ett konkursförfarande, de rättsliga trösklar som är tillämpliga vid skatteindrivning och deras inverkan på möjligheten till en överföring av tillgångarna till det pris som kommissionen angett, L:s konkurs och risken för att sökandebolagets tillgångar skingras.
- 286 Slutsatsen i punkt 284 vederläggs inte av kommissionens argument.
- 287 För det första har kommissionen påpekat att det, enligt rättspraxis, ankommer på sökandebolaget att, på ett entydigt sätt, med objektiva och verifierbara bevis styrka att fördelen inte följer av den berörda medlemsstatens ställning som privat marknadsaktör och att fördelen hade kunnat erhållas på marknaden. Kommissionen har tillagt att den har gjort jämförelsen mellan de båda förfarandena på grundval av de uppgifter som den hade tillgång till och att den inte hade tillgång till de uppgifter som sökandebolaget hade kunnat lägga fram för att styrka sin ståndpunkt att skatteindrivningsförfarandet var mindre fördelaktigt än ackordsförfarandet.

- 288 Det ska emellertid, mot bakgrund av den rättspraxis som anges i punkterna 138, 139, 141 och 269 ovan, påpekas att kommissionen, eftersom den tillämpade kriteriet privat borgenär vid jämförelsen av skatteindrivningsförfarandet och ackordsförfarandet och eftersom den i huvudsak konstaterade att en privat borgenär skulle ha föredragit det första förfarandet framför det andra, inte kunde begränsa sig till att anföra hypoteser som inte styrkts och inte kunde kontrolleras med motiveringen att den inte hade tillgång till tillräckliga upplysningar. Kommissionen kan inte heller grunda sin bedömning på rättspraxis avseende tillämpligheten av detta kriterium, av vilken det framgår att det ankommer på den berörda medlemsstaten eller den berörda part som åberopar det att fastställa att den omtvistade åtgärden omfattades av nämnda medlemsstats egenskap av privat marknadsaktör i nämnda medlemsstat, för att berättiga den omständigheten att den, i avsaknad av sådana uppgifter, skulle ha begränsat sig till att dra oprecisa slutsatser i skedet för tillämpningen av detta kriterium.
- 289 För det andra vederläggs inte heller den slutsats som har dragits i punkt 284 ovan av de övriga argument som kommissionen har framfört till svar på sökandebolagets argument. Dessa argument avser i huvudsak möjligheten och sannolikheten att en direktförsäljning skulle ske inom ramen för en skatteindrivning, tillgångarnas värde som en sakkunnig i förekommande fall skulle ha fastställt, tillämpning av siffror som fastställts vid beräkningen av de sannolika intäkterna av en försäljning av tillgångarna i ett konkursförfarande, L:s konkurs, de lagliga tröskelvärdena vid en skatteindrivning och, slutligen, risken att sökandebolagets tillgångar skingras.
- 290 Det ska emellertid påpekas att slutsatsen i punkt 284 ovan enbart grundar sig på konstaterandet att kommissionen inte hade tillgång till några materiella uppgifter som gjorde det möjligt att påstå att en privat borgenär den 9 juli 2004 skulle ha valt skatteindrivningsförfarandet. Vidare har denna slutsats, som följer av godtagandet av sökandebolagets argument att kommissionen, på vilken det ankommer att styrka att villkoren för tillämpning av kriteriet privat borgenär inte var uppfyllda i förevarande fall, hade underlåtit att bedöma tidsåtgången och kostnaderna samt dess egen ekonomiska situation inom ramen för jämförelsen mellan skatteindrivningsförfarandet och ackordsförfarandet, dragits utan att det har varit nödvändigt att pröva sökandebolagets övriga argument vilka anges i punkt 285 ovan. Eftersom kommissionens ovan i punkt 289 nämnda argument har framförts till svar på dessa av sökandebolaget framförda argument, kan de inte under några omständigheter kullkasta den slutsats som dragits i punkt 284 ovan.
- 291 Mot denna bakgrund ska talan bifallas på sökandebolagets fjärde grund.
- 292 Följaktligen och mot bakgrund av i synnerhet slutsatserna i punkterna 236 och 291 ovan ska det angripna beslutet ogiltigförklaras.

Rättegångskostnader

- 293 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Sökandebolaget har yrkat att kommissionen ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive kostnaderna i samband med de interimistiska förfarandena. Eftersom kommissionen har tappat målet, ska sökandebolagets yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (andra avdelningen)

följande:

- 1) **Kommissionens beslut 2014/342/EU av den 16 oktober 2013 om det statliga stöd SA.18211 (C 25/05) (f. d. NN 21/05) som Republiken Slovakien har genomfört till förmån för Frucona Košice a.s. ogiltigförklaras.**
- 2) **Kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Frucona Košices rättegångskostnader, inklusive kostnaderna i samband med de interimistiska förfarandena.**

Martins Ribeiro

Gervasoni

Madise

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 16 mars 2016.

Underskrifter

Innehållsförteckning

Bakgrund till tvisten	2
Utveckling av sökandebolagets situation och ackordsförfarandet	2
Det administrativa förfarandet	3
Det ursprungliga beslutet	3
Förfaranden vid tribunalen och domstolen	3
Det angripna beslutet	4
Förfarandet och parternas yrkanden	5
Rättslig bedömning	6
Den första grunden: åsidosättande av rätten till försvar	6
Den andra grunden: kommissionen gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning i skäl 83 i det angripna beslutet	12
Den tredje grunden: felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna och en felaktig rättstillämpning i slutsatsen att ett konkursförfarande var mer fördelaktigt än ett ackordsförfarande ..	18
Inledande erinrande om rättspraxis	18
Huruvida beräkningen av intäkterna av en överlåtelse av sökandebolagets tillgångar inom ramen för ett konkursförfarande är välgrundad (den andra serien argument)	22
Huruvida bedömningen av ett konkursförfarandes tidsåtgång och dess inverkan på en privat borgenärs val är välgrundad (den tredje till den femte serien argument)	30
Den fjärde grunden: felaktigheter i slutsatsen att skatteindrivningsförfarandet är mer förmånligt än ackordsförfarandet	34
Huruvida kriteriet privat borgenär är tillämpligt vid en jämförelse av skatteindrivningsförfarandet och ackordsförfarandet (den första och den andra serien argument)	34
Tillämpning av kriteriet privat borgenär vid en jämförelse av skatteindrivningsförfarandet och ackordsförfarandet (tredje till sjätte serien argument)	36
Rättegångskostnader	41